

Hind 24.90 krooni

HEA LAPS

JA TEMA SÕBRAD JA SUGULASED

Positritel:

Rolf Junior

Elvis Presley

3 2009

Kust tuli
Kunksmoor?

Lemmikute
moerõivad

Kangelaskoer
Cora

Tere päevast,
lõoke!

Tantsides
hoiame
kokku!

Laps kui lõvi!

Barbie juubel

<http://www.healaps.ee/>



9 771406 134406 7

Märtsikuine tervitus Triibu-Liinelt!

Siin on nüüd kirjas meie **jaanuarinumbris** välja kuulutatud võistluste võitjad. Nagu ikka, toimetame lõuna-eeslaste auhinnad Tarrtu O. Lutsu nim Keskraamatukogu lasteosakonda (Kompanii 3/5, Tartu). Põhja- Lääne- ja Ida-Eestis elavate kirjasaatjate preemiad jäävad ootele Kullo Lastegaleriisse (Kuninga 6, Tallinn). Kui kellelgi on muid soove, siis palume toimetusele meilida või helistada.



Barbie sünnipäevakingituse

meisterdajatest saavad peaauhinnad **ANGELIKA ANETTE ANTSMÄE** Luigelt, **ANNE-MAI PERT** Pärnjoelt, **KÜLLI-TRIIN LAANET** Tallinnast ja **BRIT KESKRA** Kohilast.

Ergutuspreemiad võitsid **HELLE-MARIS LAANET** Tallinnast, **LILIAN PAPAGOI** Valgamaalt, **KENELI POHLAK** JA **ROBERT SAAGE** Väike-Maarjast, **ERVIN PUNKAR** ja **KIRKE KUIV** Laevast ning **HELINA KARRO** Pärnjoelt. Rahvarõiva-ainelise kostüümi leiutamise eest saavad Barbie-auhinnad **PIPI-LOTTA KULLA** Laevast, **MANN RASK** Luunjust ja **JOHANNA MÄNNIK** Laevast

Kes-Mis-Kus?

Nr 3-2009



lk 22

Kaanepilt: Ülle Meister

- 3 Kevadtalvist luulet
- 4 Priit Parro punapea-jutt
- 5 Karmel Klausu suusasaapa-lugu
- 6 Kunst Loomade rõivad
- 7 Udo Uiibo kunksmoorist
- 8 Tiit Kändleri teaduslik tantsulugu
- 10 Oma sulega: Meelis Lembinen
- 11 Saša Kesa jutt, Arvi Uusi salm
- 12 Väike viktoriin ja mõistatus
- 13 Naeru-uss
- 14 Käina koolilaste talveluulet
- 15 Mustkunstnik Ande
- 16 Hannele Huovi kameeleoni-valm
- 18 Mis uudist?
- 19 Peep Veedla põldlookesest
- 20 Madli Raudkivi ja Annika Jõemaa luulet
- 21 Poster 1 Elvis
- 22 Poster 2 Rolf Junior
- 25 Enda Naaber munukesest muhulasest
- 26 Südameleidu lehekülg
- 27 Ilmar Trulli ristsõna
- 28 Kristina Kruuse lugu kangelaskoer Corast
- 30 Lully Gustavsoni meisterdamist
- 31 Elva Gümnaasiumi arvamusevõistlusel
- 32 Sabina Zinovjeva koolitantsufestivalist
- 33 Barbie juubel
- 34 Barbindus
- 35 Reet Mängel-Juuse koomiks
- 36 Jüri Paeti mõttepard
- 37 Pop: Rolf Junior
- 38 Järjehoidja
- 39 Irise näomaalinguõpetus
- 40 Sõber Veltzi rokokool: Elvis 2
- 42 Moekas kevadelaps Andrus Noraku salmiga
- 43 Tiina Kiillaspea koeralaul
- 44 Lego

Väljaandja: Mittetulundusühing "Hea Laps"

Harju 1, 10146 Tallinn Tel: 631 44 28

Hea.Laps@mail.ee

Tellimisinfo: Ajakirja saab tellida kõigist Eestimaa postkontoritest ja ka toimetuse kaudu meilitsi e-postiaadressil tellimine@healaps.ee

Trükk: Reusner

Ajakiri Hea Laps ilmub kord kuus

Toimetaja Leelo Tungal, leelo@healaps.ee

Levijuht Anna-Magdaleena Kangro, anna@healaps.ee

Kujundaja Vivika Kalt, vivika@healaps.ee

LEGO- talongide loosiõnn

selgitas välja, et seekordne auhinnavõitja on **RICHARD PUUSAAG** Varbolast.



Väikese viktoriini lahendajatest saavad loosiõnne tahtel raamatuauhinna **PIRET SARAPIK** Vastseliinast ja **PILLE MARKOV** Valgamaalt.

Lembitu mõistatuse auhinnaraamatu võitis **KAISA KULLAS** Tartust.

Ristsõna-plaadi võitis **SASKIA MUSTALLIK** Kergust.



Leelo Tungal

Vastlapäev

Minu lemmik vastlapäev,
see olla võiks küll nii,
et liugu lasta jõe pääl
saaks kuni Tartuni.

Linna sööksin kukleid häid,
mis vastlapäevaks loodud
ja ostaks kirjuid käpikuid,
mis poodi müüki toodud.

Sõpradega kodumäest
ma alla laseks teega.
Pärastpoole turgutaks end
üles sooja teega.

Vat see oleks alles vastlapäev,
kui sajak ainult lund!
Praegu aga kõigest sellest
näen ma ainult und.

Grete Sirge
Laeva Põhikooli 4. klassist

Lenda, lenda, lumememm!

Sinna, kus on lõunapoolus,
lenda, lenda, lumememm!
Seal on jahe õhuvoolus,
seal on seltsis segasem.

Imetleb su porgandnina
vana semu sinivaal –
nii suurt sõpra, tee või tina,
pole leida kuskil maal.

Sulle hüüab: „Joonda! Valvel!“
pikk pingviinide paraad.
Ei saa olla päikse all veel
rohkem lõunapoolset maad!

Eestimaa

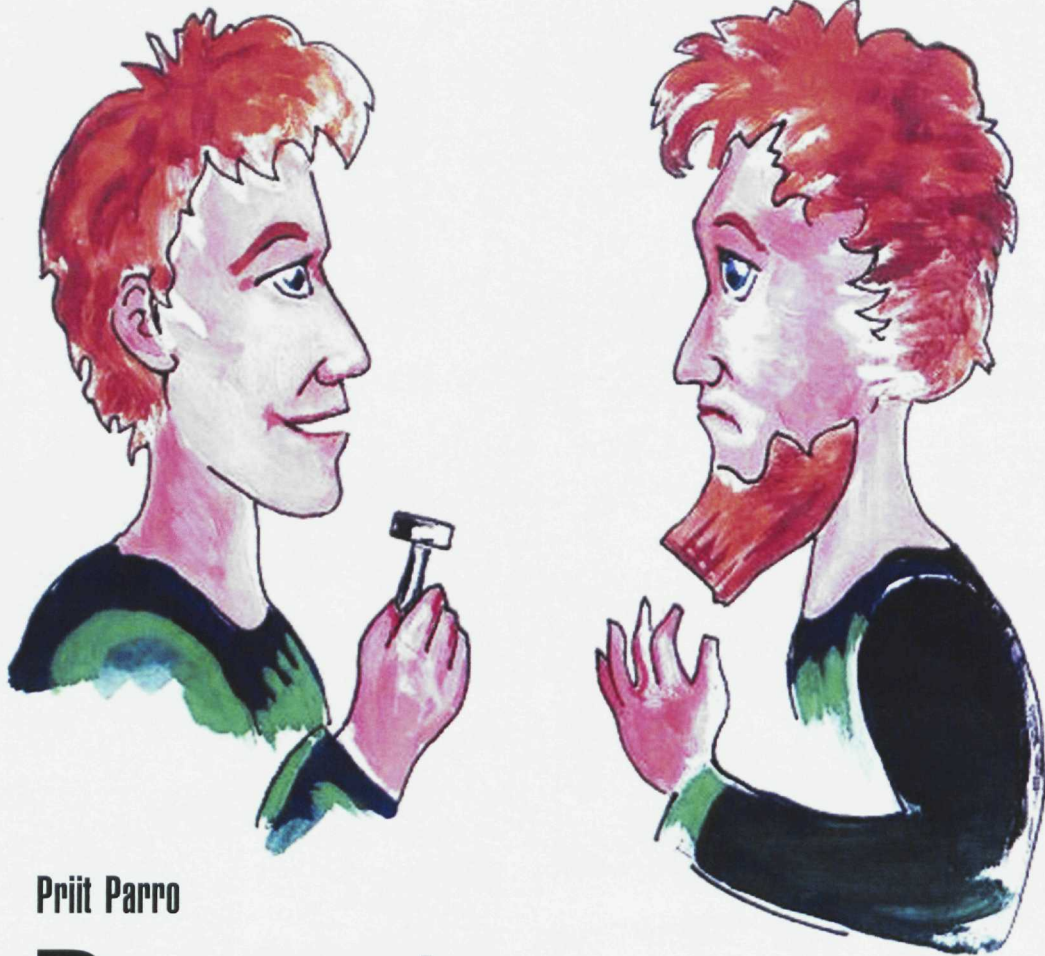
Mu kodu on Eestimaal,
ma uhke olen selle üle.
Meie oma keel ja rahvus –
ma uhke olen selle üle.
Meil pole enam sõdu,
ma olen uhke selle üle.
Meil on üks Eestimaa,
ma uhke olen selle üle.

Maarja-Monika Malm
Paalalinna Gümnaasiumi 9. klassist



**Täname Kultuuriministeeriumi,
Kultuurkapitali ja Hasartmängumaksufondi**

**Suur aitäh Haridus- ja Teadusministeeriumile,
kes tellis ajakirja 585-le koolile!**



Priit Parro

Punaste juustega poiss

Elas kord üks poiss, kelle nimi oli Riiner. Ta oli oma vanematele väga kallis ja ka vanaisa-vanaema hoidsid teda meeeldi. Riiner oli eriline, kuna tema juuksed olid sünnist saadik leekivpunast karva, mistõttu kõik ümbruskonna lapsed teda imetlesid. Ka Riineri iseloom oli võrdlemisi tuline – ta oli hästi karmete liigutustega ja läks hõlpsasti elevile. Nii üksinda kui teiste lastega koos mängides tuli Riineril palju põnevaid mõtteid ja ta oli huvitav kaaslane. Riineril olid ka mõned pahad omadused – ta oli aeg-ajalt liig kannatamatu ning võis väsinuna ärritada ja jonnima hakata. Mõnikord juhtus, et kui Riiner oma tahtmist ei saanud, tegi ta suisa meelega pahandust! Õnneks tuli seda ette harva ning elu õpetas Riinerile, et selline käitumine pole tegelikult meeldiv ega kasulik mitte kellelegi. Kasvades üritas poiss oma tulist iseloomu taltsutada ning see läks tal korda – Riinerist kasvas tasakaalukas ja viks noormees. Tema juuksed aga säilitasid oma tulipunase tooni.

Meheks sirgudes avastas Riiner ühel päeval, et tema lõug hakkab karvaseks muutuma. See tegi talle palju rõõmu, kuna habeme kasvamine andis märku, et ta on juba täiskasvanuks saamas. Riineri habe oli sama värvi nagu tema juuksedki ja ta kasvatas seda hoolega, ilma et oleks seda kunagi käärیده või pardliga kärpinud.

Kui habe oli kasvanud juba väga pikaks, tüdines Riiner sellest ning tundis, et see ei anna talle midagi juurde. Ta oli saanud täiskasvanuks ning teadis, et sellised välised asjad nagu habe, auto või hilja magama minemine ei ole täiskasvanuks olemise juures kohustuslikud. Palju tähtsam on see, et inimene ise tunneb end küpse ja vastutusvõimelisena. Sellepärast otsustaski Riiner, et on aeg habemest vabaneda. Ta löikas karvad päris lõua lähedalt käärیدهga ära. Seejärel määras ta näkku habemeajamise vahtu ning raseeris oma lõua paljaks.

Sileda lõuaga nägi Riiner jälle nooruslik välja ning peeglisse vaadates meenus talle lapsepõlv ja vallatud tembud, mida ta korda saatis. Ta jälgis oma kujutist tükk aega, et teha taas tutvust näojoontega, mida habe varjanud oli. Ühtäkki avastas Riiner, et lõug oleks justkui jälle õrna karvaga kaetud. Ta katsus oma nägu ning tõepoolest – habe oli tagasi! See oli äärmiselt ootamatu, kuna Riiner teadis väga hästi, et habe ei tohiks nii kiiresti kasvada. Üllatusest toibununa määris ta näo uuesti habemeajamise vahuga kokku ning raseeris lõua puhtaks. Ent – oh sa pe! – oma toimingut lõpetades avastas mees, et taas katab lõuga ühtlane karv. Ta ajas habeme veel kord ära. Seekord näis, et tulemus püsib, ning Riiner jõis enese rahustamiseks suhkruvett ja suundus voodisse kindla veendumusega, et küll aeg annab arutust ning et hommik on õhtust targem.

Järgmisel hommikul peeglisse vaadates avastas Riiner aga, et õõ jooksul oli talle kasvanud koguni võõni ulatuv punane habe. Seekord ei ehmunud mees nähtust, vaid asus sihikindlalt tegutsema. Ta lõikas, vahutas ja raseeris terve päeva. Iga pisemagi pausi ajal aga kasvas talle taas ette pikk punane habe. Tundus lausa, et see kasvas üha kiiremini ja kiiremini, kuni hakkas lõpuks suisa kõndimist takistama. Riiner tundis end jõuetuna. Enam ei olnud ta enesekindel ja julge täiskasvanu, vaid väike laps, kes on pahane, kuna ta ei saa seda, mida tahab. Tuline iseloom, mille järgi Riinerit lapsena tunti, oli naasnud ning võttis mehes järjest enam võimust, kuni lõpuks

sai Riiner nii vihaseks, et tema leekivpunane habe süttis iseenesest põlema!

Nüüd hakkas Riineril hirm – ta kartis, et tuli teeb talle viga ning hävitab tema kodu. Üllataval kombel vaibus aga leek iseenesest siis, kui oli jõudnud habeme umbes kämbla pikkuseni ära põletada. Riineri näoni tuli ei jõudnud, kuna habe kasvas nii kiiresti, et leek ei suutnud seda ära nilpsata. Riiner oli juhtunud ehmunud, ent leidis pärast mõningast arupidamist, et leek oli tulnud talle appi. Et ise habet kontrolli all hoida, peaks ta kogu oma aja selle kärpimisele kulutama. Hõõgumiseks vaibunud leek aga tegi selle töö tema eest ära. Riiner rahunes ja hakkas taas korralikult täiskasvanud inimeseks ning üritas jääda rahulikuks. Peagi avastas ta, et mida rahulikum ta on, seda vaevumärgatavam on hõõgumine. Habe oli aga ikka sama pikkusega. Sellest järeldas mees, et nii habeme kasvamise kiirus kui ka seda põletava leegi suurus sõltuvad tema meeleolust. Nii hakkaski tulipunaste juustega Riiner taas taltsutama nii end kui oma habet.

Aastate möödudes sai temast väga tore isa ja äärmiselt mõnus vanaisa, kes ei tujuksenud ega virisenud kunagi ning proovis alati igas asjas midagi head leida. Tema habe hõõgus aga vaikselt edasi ja sellest tekkinud tuhk hõljus laiali üle kogu maa. Seda on alles veel praegugi. Toas istudes võib päikese-laigus näha hõljumast pisikesi kübemeid...

Mulluselt Sten Roosi võistluselt

Vanad suusasaapad

Bertale osteti uued suusasaapad. Enne seda suusatas ta Jaagu vanadega, mis tegelikult olid omadega üsna läbi. Berta läks vanu saapaid prügikasti viima, aga parasjagu oli tuisk prügikasti ette suure lumehange kuhjanud. Nii heitis tüdruk saapad toa kõrvale kuurinurka. Sinna nad jäidki.

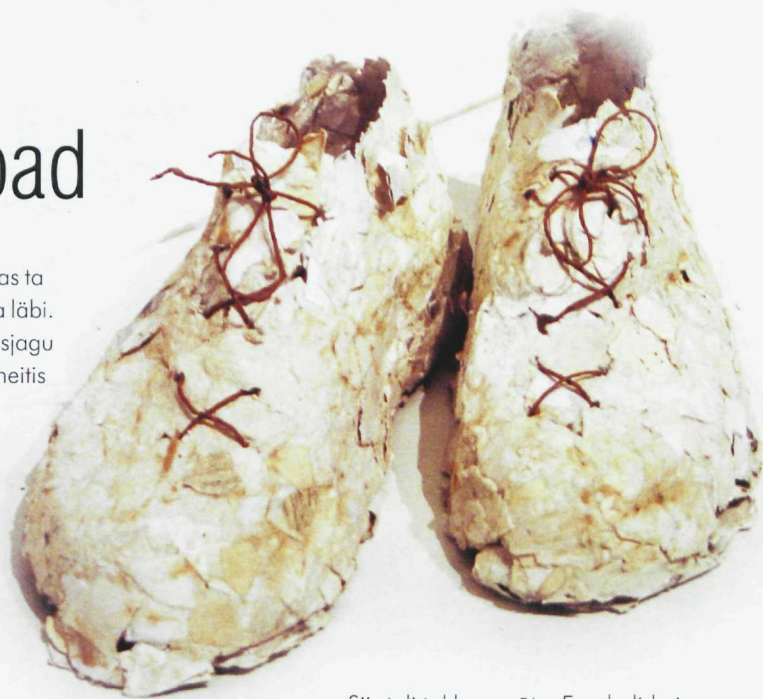
Talv läbi suusatas Berta oma uute suusasaabastega. Ta hakkas isegi suusatrennis käima, nii et päris kahju oli, kui kevad suusarõõmudele lõpu tegi. Kuid mis teha, peagi tuli suusad kuuri suvekorterisse viia.

Kuuris suuskadega askeldades kuulis tüdruk järsku mingit aevastamist. Ta vaatas ringi, aga ei näinud kedagi. Siis aevastas keegi veel ja veel ning Berta kõrv tabas tasast kõnekõminat. Ta kuulatas teraselt.

Kuurinurgast kostis: "Küll on vastik niimoodi siin konutada! Nad võiksid pisutki koristada ja kuuri tuulutada, tolm matab juba hinge. Atsih!"

Kõnelejateks olid vanad suusasaapad – nemad kaebasid oma igava ja kurva elu üle. Bertal hakkas saabastest kahju, ta viis nad õue, pühkis tolmust puhtaks ja asetaski värava kõrvale pingile.

"Mida ma teen? Prügikastis neile kindlasti ei meeldi," mõtles tütarlaps.

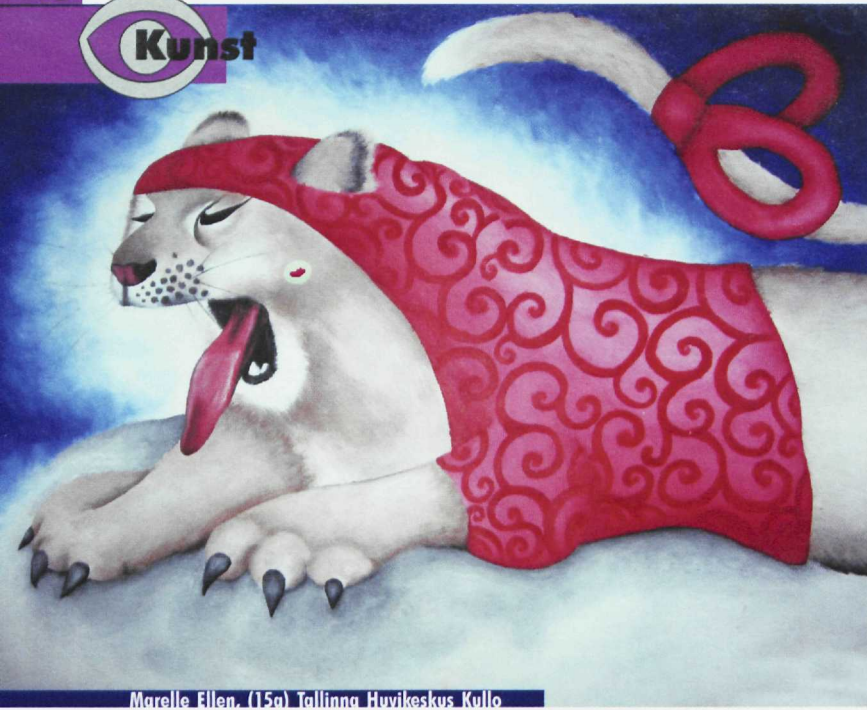


Kullo Galerii näituste arhiivist

Siis tuli tal hea mõte. Emal olid aias mõned lilleistikud üle jäänud. Berta täitis vanad saapad mullaga, siis istutas neisse lilletaimed.

Terve suve õitsesid värava kõrvale kressid ja peulilled. Naabrid läksid mööda ja kiitsid: "Küll teil on huvitavad lillepotid!"

Vanad suusasaapad olid väga õnnelikud.



Marelle Ellen, (15a) Tallinna Huvikeskus Kullo



Anastassia Varfalomeieva, (10a) Juhkentali Gümnaasium

Laura Toomesoo, (1.kl) Lümända Põhikool



Jevgenia-Sofia Mohhova, (4.kl) Tallinna Linnamäe Vene Lütseum



Kati-Leen Viljamaa, Tallinna Pelgulinna Gümnaasium

**Lemmikloomad
talvemoon** Kullo Lastegaleriis

Sõna siit, teine sealt

14. märtsil tähistame emakeelepäeva. See ei ole rahvusvaheline pidupäev nagu emadepäev ega religioosne püha nagu jõulud: emakeelepäeva peeti Eestis esimest korda 1996. aastal, ning selle tähtpäeva idee autoriks oli Sonda kooli kauaaegne õpetaja ja direktor **Meinhard Laks**, kes hakkas Ida-Virumaa elanikuna juba 1995. aastal koguma toetusallkirju meie emakeele kaitseks.

Ametlikult kuulutas riigikogu emakeelepäeva riiklikuks pidupäevaks 10 aastat tagasi – veebruaris 1999.

14. märts valiti emakeelepäevaks kui maarahva lauliku Kristian Jaak Petersoni (1801 – 1822) sünnipäev.

Emakeelepäev on röömus tähtpäev. Emakeel elab ja muutub koos meiega. Kas pole kummaline mõelda, et 100 aastat tagasi ei teatud veel selliseid sõnu nagu arvuti, mobiiltelefon ja internet? See-eest kasutati siis sõrmkübarat, laiska liisut ja tulerauda, mida tänapäeval üha vähem tuntakse.

Kõneldes kasutame igasuguseid sõnu – mõned on igapäised ja harilikud nagu vesi ja leib (või coca ja tšipsid?), mõned keerulised (nagu näiteks ortograafia), mõned aga naljaka kõlaga – nagu vigurivänt ja kunksmoor. Veidratel sõnadel on aga oma sünnilood, mida ütlevad ise sageli ei tea. Kellelt oleks veel mõttekam kummaliste sõnade tekke kohta aru pärida kui keeleteadlaselt!

Niisiis:

MIDA TÄHENDAB *kunksmoor*?

Sõna *kunksmoor* on üldtuntuks saanud Aino Perviku menuka lasteraamatu „Kunksmoor“ (1973) ja selle järje „Kunksmoor ja kapten Trumm“ (1975) kaudu. Arvatavasti ongi see enamiku eestlaste silmis lihtsalt selle teose tegelast tähistav isikunimi. Ometi on sõnal *kunksmoor* ka oma tähendus. See tähendab nõida, nõiamoori. Kahekümndal sajandil pole niisugust sõna eesti murretest kirja pandud. Aino Pervik on öelnud, et ta avastas selle Andrus Saareste sõnaraamatust, kus sõna *kunksmoor* tähenduseks on antud 'nõiduja vanaeit'. Saareste sõnaraamatus on ka selgelt mõista antud, et sõna pole kirja pandud kaasaja elavast rahvakeelest, vaid on üle võetud Wiedemanni sõnaraamatust.

Wiedemanni eesti-saksa sõnaraamat koostati ja avaldati üheksateistkümnendal sajandil. Selles on märgitud, et *kunksmoor* on kirja pandud Lõuna-Eesti murretest, ja sõna

tähenduseks on antud 'nõidusega tegelev vanaeit'. On selge, et tegemist on liitsõnaga, mille põhisõna on *moor* tähendusega 'eit, mutt'. Täiendsõna *kunks* tähendus aga tundub arusaamatu. Asi saab selgemaks, kui vaadata teisi Saareste sõnaraamatus leiduvaid sõnu. Näiteks selliseid nagu *kuntsimees*, *kuntskop* 'nõid', *kuntsakas* 'nõid, kuntsimees', *kunstitama* ehk *kuntsima* 'tembutama' (kusjuures *tembutama* on 'nõiatepeme tegema, nõiduma'), *kunst* (*kunts*) ehk *kulst* 'nõidus, nõiavärk', *kunskop* 'nõiavärk'.

Nende sõnade taustal on päris ilmne, et *kunks* pole sõnas *kunksmoor* midagi muud kui teisend sõnast *kunst* (murretes ka *kunts* või *kunss*). Vanemas rahvakeeles ei tähenda see päris sedasama mis praegu, vaid hoopis nõidust ja nõiavärki. Niisiis on *kunksmoor* õigupoolest *kunstmoor* ehk teisisõnu – nõiamoor.

Udo Uiho



Edgar Valteri illustratsioon Aino Perviku raamatust „Kunksmoor“.
© Külli Leppik



Tiit Kändler teaduskirjanik

Tantsigem asjad selgeks!

Küllap olete tundnud vahel, et teile tuleb peale tants. Just nimelt tuleb peale. Kipub peale nagu uni. Kuigi ei kõla kusagilt mingit muusikat. Tants justkui tuleks teie seest. Ärge siis pange seda imeks. Selles pole tööpoolest midagi imelikku. Väikene laps, olgugi, et pole veel käimagi asunud, kõigutab oma keha mingis ainult temale teada olevas rütmis. Nii nagu inimest saadab tants vaata et sünnist

Piltidel on Peep ja Ave Vardja Tantsukooli lapsed

saadik, nii on tants olnud inimkonna kaaslane iidsetest aegadest peale.

Tants on tähtis asi. Kui inimesed vaidlevad ja midagi tüütuseni korrutavad, siis ütleme, et selle ümber käib üks igavene tants. Kuid tegelikult ei ole tants sugugi mitte tüütu asi.

Kes tahab tantsida, see ärgu pikka juttu tehku. Kui tantsides kõneldakse, siis pole see õige tants. Tants ei vaja mõtlemist, ja just seetõttu ongi nõnda nauditav tantsida.

TANTS ALGAS AAFRIKAS.

Selleks ei pea ilmtingimata olema võtta mõnda kodukootud kuulsust, et temaga tantsida. Kui me kuuleme rokki, siis märkame äkki, et meie jalg töötab selle rütmiga kaasa. Ajurakkude koostööd uurivad närviteadlased väidavad, et see instinkt on omane vaid inimesele. Midagi sellist ei teata juhtuvat teiste imetajate ja küllap ka ühegi teise looma puhul.

Tants on arenenud ühes inimese arenemisega, tants on arenenud ühes muusikaga ning loob oma rütmi nagu muusikagi. Et tantsida, ei pea ju ilmtingimata kõlama mingi muusika. Tantsu olemuseks on liikumise, rütmi ja kehakeele koostöö. Lisaks vajab tants ka sellist eri inimeste vahelist koostööd, mis teistel elualadel peaaegu et puudub.

Kui teil tuleb tahtmine tantsida – ja eriti, kui see tahtmine tekib teil üsna sageli –, siis teadke, et teil võivad olla erilised tantsimist soodustava päriliku aine, tantsugeenid. Igatahes on Iisraeli teadlased leidnud kaks geeni, mis esinevad eriti sageli just tantsijatel. Ja need geenid, see tantsimist soodustav pärilikkus, on inimkonna arenedes üha enam ja enam avalduma hakanud.

Inimene on tantsinud olevikku üsna kaugest minevikust. Võibolla isegi omaenda algaegadest. Nüüdisinimene on pärit Aafrikast, ja küllap meie kauged esivanemad peale selle, et hoida endale hing sees toidu otsimisega, löbustasid end ka tantsimisega. Teadaolevalt vanim tõend

tantsimisest on jäädvustatud Inglismaal Creswellis asuvatel 13 000 aasta tagustel koopamaalidel. Maailma kuulsamaid loodusuurijaid Charles Darwin kirjeldas Austraalia aborigeenide tantsu kui tegevust, mis kujutab selliseid ettevõtmisi nagu sõjad ja võidud nendes. Nii et Darwini arvates, kelle 200-aastase juubeli auks on praegune aasta nimetatud Darwini aastaks, on tants midagi pildijoonistamise taolist, ainult et muidugi palju tundelisem. Aga ka kaduam. Paljusid



Seega suudab inimene harjutada oma tantsu ka siis, kui ta end üldse ei liiguta. See kõik näitab, et me võime oma ajus nagu arvuti virtuaalses keskkonnas simuleerida tantsujärjestusi, nagu ka tenniseservi või golfilööki.

iidsetel aegadel tehtud kaljujoonistusi saab imetleda tänaseni, kuid iidset tantsud on läinud koos tantsijatega.

Küllap tantsisid ka meie esivanemad eestlased. Kuid tants kui sõna ei ole eestikeelne. Veel saja eest nimetati tantsu jalakeerutuseks või siiberdamiseks. Tantsimisele oli tekkinud halvustav mekk – tõsine inimene ei tantsi, vaid teeb tööd. Kuid ometi on teada, et näiteks setu kirmastel, mille ajalugu ulatub õige pikalt tagasi, oli laulu kõrval oma kindel osa ka tantsul. Kuid siis tantsisid ja laulsid pigem naised.

Kas aga on õige see, et tantsib ainult inimene? Küllap sõltub vastus sellest, mida tantsuks pidada. Loomade käitumise uurijad arvavad, et loomad ei suhtle omavahel mitte enda näitamiseks, nagu inimesed enamjaolt teevad, vaid oma loomakogukonna üle mõju saamiseks. Ja seda mõju saab ka teatud liigutuste läbi, mis aina kordudes moodustavad omalaadse tantsu. Teiselt poolt võib tantsu võtta ka kui üht mängu laadi. Ja mäng ei pruugi loomadelgi olla vaid selleks, et õppida paremini toime tulema keskkonnas. Ameerika loomade käitumise uurija Jonathan Balcombe arvab, et loomad mängivad vahel ka mängulusti enese pärast. Kuid eestlane peab sookurgede armumängu ka tantsuks ning me ütleme, et mesilane tantsib kaaslastele meepaiga selgeks ja et suveõhtul saab näha sääskede tantsu.

Vähe sellest – me näeme liiva tantsu, lume tantsu, lainete tantsu, varjude tantsu seinal. Nii et meie arvates kõik, mis liigub, see võib ka tantsida – nii nagu taltsutatav hobune lööb metsikut tantsu.

LIIKUMATUD TANTSUD.

Tantsu kaudu võib teada saada ka üht-teist meie aju kohta. Sellepärast ongi isegi närviteadlased hakanud tantsu uurima. Nagu teadlased vahel ikka, uurivad nad ka tantsu üsna naljakana tunduval moel. Niimoodi, et tantsijad ei tantsi mitte seistes, vaid lamades.

Pole kahtlust, et te suudate osavalt hüpelda ühel jalal ja teha nõnda ka mitmesuguseid trikke. Kui teadke, et sealjuures olete enese teadmata üks väga vänge matemaatik. Sest ühel jalal hüplemine nõuab ajult keerulist rehkendust, mis ühendab teadlikkuse ruumist, tasakaalu, eesmärgi, ajastuse.

Üks ajukoore tagaosas asuv piirkond muudab silmade kaudu saadud info liikumist suunavateks käskudeks, saates signaale liikumist plaanivatele piirkondadele. Tekivad närvi-

impulsid, mis liiguvad seljaajusse ja sealt lihastesse ning panevad need kokku tõmbuma. Samal ajal annavad lihaste tajurorganid ajule tagasi teada keha täpse asendi.

Teadlased ei lasknudki tantsijatel tantsida, vaid panid nad selili lamama, nii et pea oli ühe aparadi sees, mis mõõdab aju erinevate osade aktiivsust. Siis paluti tantsijatel muusika saatel teha jalgadega üks Argentina tango põhilisi samme. Seejärel näidati neile videot tantsust, mille nad olid hästi selgeks õppinud. Nii selguski, et me harjutame mõtetes kaasa seda, mida me näeme.

Seega suudab inimene harjutada oma tantsu ka siis, kui ta end üldse ei liiguta. See kõik näitab, et me võime oma ajus nagu arvuti virtuaalses keskkonnas simuleerida tantsujärjestusi, nagu ka tenniseservi või golfilööki. Et tunda end liikumas, ei pea me ilmingimata liikuma. Tantsida saab ka tantsimata.

Tore on, kuid miks ikkagi inimesed üldse tantsivad? Selge see, et muusika ja tants on tihedalt omavahel seotud. Ja paljudel juhtudel ei tantsita mitte muusika järgi, vaid tants ise loob muusika. Asteegi tantsijad *danzantid* kannavad oma säärt ümber klõbisteid, mis sisaldavad ühe puu seemneid ja teevad iga sammuga häält. Ka mõned teised rahvad kinnitavad tantsima hakates oma kehale kastanjetite või muid häälitsevad esemeid. Ning tantsides sageli plaksutavad, plõksatavad sõrmi või trambivad jalgu.

Võib arvata, et tants tekkis kui häälenähtus ja et tants ning muusika, eriti löökpillide muusika, arenesid käsikäes kui teineteist täiendavad rütmivahendid. Kuid erinevalt muusikast suudab tants inimest imiteerida ja kujutada, mis viitab sellele, et tants oli keele varajane vorm. Tants ongi ju viipekeel. Selle asemel et öelda – räägime asjad sirgeks, võime me sõnada, et tantsime asjad sirgeks. Ja vahel ju tantsides asjad sirgemaks saavadki.

Pole siis ime, et teadlased on näinud, et tantsu ajal on töös üks parema ajupoolkera piirkond, mis vastab vasakus ajupoolkera piirkonnale, mis hoolitseb selle eest, et me kõnelda oskaksime. See avastus meeldib neile teadlastele, kes väidavad, et keel arenes viipe-liigutustest.

Nii et kui tabate end mõne rütmi takti jalaga kaasa löömas, siis teadke : see teie alateadvuslik tegevus näitab teie tantsu-instinkti. Ning seda, et ajukoore alamatel piirkondadel on õnnestunud mõõda hiilida kõrgematest valvepiirkondadest. Tants ei vaja mõtlemist, ja just seetõttu ongi nõnda nauditav tantsida.



Meelis Lembinen Tallinnast

Meelis on 15 aastane ning hobideks on tal enesekaitse ja korvpall.

Naerata Sõbrale

Kui me igapäevaelus saame naeratada, kui saame olla rahul ja õnnelikud, siis ei saa sellest kasu mitte ainult meie üksi, vaid kõik.

See on kõige lihtsam tee rahu heaks.

Rahu algab naeratusest.

Naerata!
Ükskõik kui paha tuju hinges keeb, naeratus meid tusameelest terveks teeb. Suu ümber pärjana ta hakkab kasvama, näol ei lase mossis maskiks muutuda.

Naerata!
Naerata väikestele lastele alati vastu, nendest mitte välja tegemine võib hävitada nendes usu, et maailm on hea.

Naerata!
Õpi tervitama oma sõpru naeratusega. Nad juba kannavad oma südames liiga palju kulmukortsutusi ja sul pole vaja neid enda omadega koormata.

Naerata!
Parim kõigest on väikese lapse naeratus. Selles pole kavalust ega arvestust. See on puhas rõõm.

Päev nõnda süngelt peale hakkas, et kartsin: täna kõik on hukas. Kuid lendasid need mured minema, kui keegi mulle rõõmsalt naeratas...

Arvi Uus

Hõbesalli kalli

Väljas sadas laia lund.
Lumehaldjast nägin und –
käes tal hõbevalge kinnas,
kõndis ringi lumelinnas.
Taskust võttis hõbepalle,
rohelisi, kuldseid, halle.
Nii kui maha kukkus pall,
kasvas sellest hõbesall.
See kes üles korjas salli,
saigi hõbesalli kalli!

*
maailm nii valge
ilusaid lumelilli
on aknal näha

*
maailm nii puhas
maailm on väga valge
lumi nii karge

Katrin Pent Viluste
Põhikooli 7. klassist

Külmaeit

Külmaeit see maalimises kibe käsi –
talvetaat tal õue palge kujundada lasi.

Ühe pintsliõmbega said valgeks
maa ja põõsad, puud.
Punaseks said laste palged,
kõrvad, ninad, suud.

Hõbelõngaga ta kattis aknaklaasid, veed,
jääkristallitolmuga ta üle külvas teed.

Külmaeidele seal vahel
meeldis teha nalja,
tuulepoiste abil tema
kutsus tuisu välja.

Laps, kes istus aknalaual,
klaasil surund suu,
nägi lume tantsu tuules...
Õues säras kuu...

Grete Sirge Laeva Põhikooli 4. klassist

Rätik Siberist

Minu vanaemale saadeti Siberist valge udusulgne rätik,
et see soojendaks ta vanu õlgu.

Rätik oli kerge, õhuline, pehme ja väga õrn, kootud läbipaistva
mustriga peenikesest, udusulgsest lõngast. Siin olid tähed ja räitsakad
ja põhjapõdrad ja paradiisilinnud, kes sirutasid oma võlutiibu.

Naabrid Tiidu ja Hele tulid meie poole. Nad imetlesid rätiku ilu ja kiitsid rätikut ja
selle suurepäraselt kuduvat ning minu vanaema, kes oli selle imelise kingituse ära
teeninud.

Aga mina vaatasin ja vaatasin seda rätikut ning mõtlesin: „Kus ma seda varem
näinud olen – lindu, tähte, lumehelbeid? Lumepitsis on midagi tuttavat...“

Naabrid hakkasid koos vanaemaga teed jooma.

Hele ütles: „Viimaks sajab lund. Talv on käes...“

Ma vaatasin aknast välja ja taipasin, et rätiku muster – see on meie lumega kaetud
aed! Uduuline särav lumevaip kattis puude oksid, ja olid seal nii tähed kui ka räitsakad,
nii põhjapõdrad kui ka paradiisilinnud, kes sirutasid oma võlutiibu...

Aleksandr Kesa Tallinna Humanitaargümnaasiumi 7.c klassist



Merit Künnapuu (Arte Gümnaasiumi arhiivist)

Viktoriin

VÄIKE



Lembitu mõistatus

#03
02.2009

Teatrikuu tähistamiseks käis Lembit koos klassiga teatris. Vaatamata õpetaja manitsustele ei suutnud Kardo end tagasi hoida ja ostis kaasa krabiseva paberiga šokolaadi.

Šokolaad koos ümbrispaberiga maksis 10 krooni.

Kui maiustus ise maksab 9 krooni rohkem kui paber, siis kui palju raha kulus Kardol ümbrispaberi peale?



Eelmine mõistatus

Eelmise mõistatuse lahenduseks on, et Tuudor tegi matkates maakerale ringi peale. Kuna õpetaja pea asub jalgadest 175 cm kõrgemal, oli pea poolt läbitud ringikujulise teekonna raadius 11 meetrit jalgade poolt läbitust suurem.

Seekordse vastuseni jõudmiseks on aega terve kuu - lahendus koos uue mõistatusega ilmub järgmises ajakirjanumbris.



www.MaagilineMaailm.net

Mõistatuse tegi Ande



Koolinoorte kergejõustiku võistlus „TV 10 olümpiastarti“

- sai alguse
- 1971
 - 1917
 - 1997



Teadaolevalt vanim tõend tantsimisest on jäädvustatud

- Tallinnas Paksus Margareetas
- Inglismaal Creswelli koopamaalidel
- Moskva Kremli müüris



Elvis Presley elutee lõppes

- 24aastaselt
- 84aastaselt
- 42aastaselt



Festival Koolitants sai tänavu

- 50aastaseks
- 15aastaseks
- 5aastaseks



Muhulased ütlevad „konkse“ inimese kohta, kes on

- tõrjuv
- arglik
- kaval



Kevad algab tänavu

1. aprillil
20. märtsil
29. märtsil



Löökesi arvatakse Eestis olevat

- ca 750 000
- ca 75 000
- ca 7500

Õiged vastused leiad sedasama ajakirja tähelepanelikult lugedes. **Kui saadad oma vastused toimetusse enne 5. aprilli 2009, võid saada auhinnaraamatu omanikuks!** Jaanuarinumbri õiged vastused olid: 1. – b; 2. – a; 3. – c; 4. – b; 5. – a; 6. – c; 7. – b; 8. – a. Au hinnasaajate nimed leiad kirjanurgast!



„Suur tänu, vanaisa, selle ilusa trummi eest, mille sa mulle sünnipäevaks saatsid!“ ütleb Juku.

„Oh, pole tänu väärt!“ naeratab vanaisa.

„See polnud ju kuigi kallis kingitus – trumm maksis ainult kümme krooni!“

„Jah, aga naabrid annavad mulle igal õhtul viisteist, et ma teda ei mängiks!“ teatab Juku.



„Isa, poisid kutsusid mind õue päikesevarjutust vaatama!“ ütleb Juku. „Kas sa lubad?“

„Jah,“ vastab isa ajalehe tagant. „Aga ainult sellel tingimusel, kui sa lubad, et sa liiga lähedale ei lähe!“



„Miks sa ei söö, Juku?“ pahandab ema. „Ise ütlesid koju tulles, et oled nälgane nagu hunt!“

„Ütlesin küll,“ kinnitab Juku. „Aga, ema, kas sa oled näinud sellist hunt, kes sööb kapsahautist?“



„Juku, mis su isa nimi on?“

„Ma ei tea.“

„Aga kuidas su ema teda kutsub?“

„Tule siia, kobakäpp!“



Juku kodus käib remont ja isa on roninud pika redeliga kõrgele lae alla.

„Vaata, Juku, kui osavasti isa töötab!“ kiidab ema. „Kui sa suureks saad, siis hakkad teda abistama!“

„Kas sa arvad, et ta selleks ajaks pole jõudnud veel lage ära värvida?“ imestab Juku.



Juku tuleb koos vanaemaga prillipoest, uued prillid ees.

„Küll on kenad prillid!“ kiidab isa. „Kindlasti näed sa nendega nüüd palju paremini kui enne!“

Juku noogutab: „Jah, emme!“



„Isa, kas see on tõsi, et suuremad merekalad söövad kilusid?“ küsib Juku.

„See on tõsi, pojake!“

„Aga mismoodi nad konservikarbi lahti teevad?“



„Lapsed, helistage kiirabisse!“ ütleb isa.

„Mul on äkki selline gripp kallale tulnud, et ma ei jaksa sõrmegi liigutada...“

„Tule ruttu!“ sosistab õde Jukule.

„Nüüd on paras aeg talle oma tunnistust näidata!“



„Tegin eile suure väljamineku,“ lausub Juku isa oma sõbrale. „Ostsin nimelt oma pojale klaveri!“

„Milleks?“ imestab sõber. „Sinu Juku pidi ju ikka hoopis viulimängu õppima!“

„Seda küll, aga ta on juba kolm viulit aknast välja visanud...“



„Kui palju sa kaalud?“ küsib Juku oma pinginaabrilt.



„Koos prillidega viiskümmend kilo,“ lausub sõber.

„Koos prillidega?“ imestab Juku. „Ma ei saa aru, miks sa kaalud ennast koos prillidega?“

„Noh, ilma prillideta ei näe ma lihtsalt vaadata, kui palju ma kaalun...“



„Kuule, isa, nüüd olen ma juba küllalt vana selleks, et sinu autoga sõitu teha!“ teatab Juku.

„Sina võid ju küllalt vana olla,“ noogutab isa. „Aga mu auto ei ole küllalt vana selleks, et sina sellega sõidaksid!“



„Juku, sa oled haruldane poiss!“ kiidavad külalätid perepoega. „Kas see vastab tõele, et sulle meeldib luuletusi lugeda?“

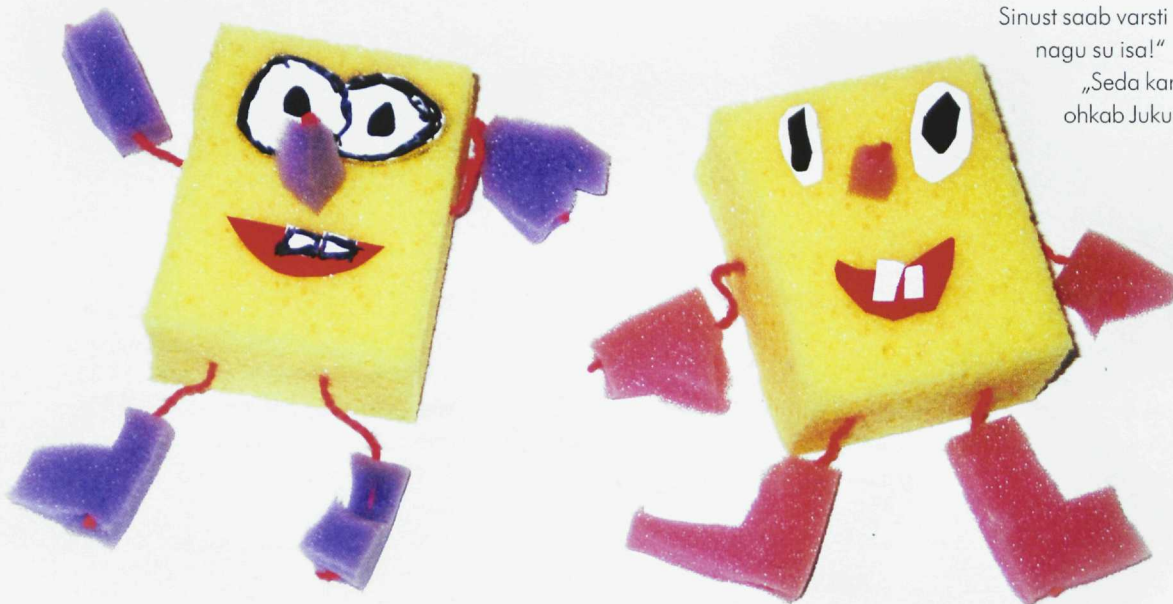
„Tegelikult ei meeldi luuletused mulle mitte üks raas,“ tunnistab Juku. „Aga mis parata, kui ema käsib mul neid deklameerida, et külalised rutem koju hakkaksid minema...“



Vanaema kiidab: „Sina, Juku, oled juba päris suureks ja tubliks poisiks kasvanud!“

Sinust saab varsti samasugune mees nagu su isa!“

„Seda kardab ema ka,“ ohkab Juku.



Käina Gümnaasiumi lumeluulet

Lõbus töö

Külm on väljas kange,
õues suured hanged.
Kähku lumelinna rajame,
selleks palju lund me vajame.
Ehitame lumelinna,
varsti ootame teid sinna!
Praegu töö on täies hoos,
lõbus on meil üheskoos!

Karl Meldorf 4. klassist

Talv

Käes on jälle talvekuu,
lumine on raagus puu.
Suured hanged siin ja seal,
läbi keegi neist ei vea.
Aga tuli traktor suur:
hanged kähku kadugu!
Lükkas lahti põlluteed –
läbi pääseb iga mees.

Andrea-Mikko Volens 4. klassist

Lumemees

Lumemees on tore mees,
tema seisab lume sees.
Mina seisan tema ees,
teen veel ühte lumemeest.
Tema küsib: mis sa teed?
Mina vastan: lumemeest!

Harli Lees 2. klassist

Talverõõmud

Hei! Läki suusatama,
uisutama, kelgutama!
Pane selga soojad riided,
muidu haigevoodis piinled.
Kelgud, suusad mäele vii
ja siis alla lase nii,
et su ümber lendaks lumi
ja sa ise püsti püsiks.
Kui jää on hästi paks,
jalga tõmba uisud niks ja naks.
Liugle jääl siis nagu luik –
kiirelt edasi viib uisk.

Mihkel Tammeveski 2. klassist

Linnuke

Kui sügis on lõppend ja alanud tali,
siis tuul on õues ja väga vali.
Ka linnuke õuel ähib ja puhib,
läbi tuisu ta majani rühib.
Tal väsinud tiivad ja saba on sorus,
ning nokake väike üsna norus.
Kuid äkki ta märkab üht lahedat maja,
seal leiab ta toitu – ja seda on vaja!

Kristi Johanna Kopli 2. klassist

Talve tegemised

Helbeid keerleb taevast alla,
nüüd on taevaluugid valla.
Akendel toretseb jäälillemuster,
räästais sädeleb purikaorkester.
Hanged püstitavad rekordeid,
lumemehi aedades tuhandeid.

Lapsed lumesõda peavad,
isad halge ahju veavad.
Uisuvõistlus järvel käib,
kelgumägi rahvast täis.
Külm vaid meile nalja teeb –
hing on soe ja rõõmus meel.

Elina Jõpiselg 4. klassist

Mustkunst ja mustkunstnikud

Maagiline
Maailm

Märts kannab teatavasti austavat teatrikuu nimetust.

Lavalaudadel ei tehta aga mitte ainult teatrit, vaid ka mustkunsti. Üks tuntumaid lavamaagia artiste on Lance Burton, kes on sündinud samuti teatrikuul – täpsemalt 10. märtsil 1960. aastal.

Mustkunsti vastu hakkas Lance huvi tundma juba viieaastaselt, kui poisi ema töökoha jõulupeol esines mustkunstnik Harry Collis. Hiljem sai Collinsist teismelise Burtoni õpetaja. Esimesed trikid õppis Lance aga naabri kingitud mustkunsti- raamatust „Magic Made Easy“. Omandanud kiiresti raamatus tutvustatud kümme trikki, esines noor maag nendega ümbruskonna lastele.

1977 osales Burton oma esimesel mustkunstivõistlusel ning saavutas esikoha.

1982 astus Lance võistlustulle FISMil, mida peetakse mustkunstnike olümpiaks. Noppinud seal peapremia etteastega, mille käigus võlus ta tühjusest nii tuvisid, küünlaid kui ka jalutuskeppe, sai temast võistluse noorim võitja ning esimene ameeriklane, keda nii austava tiitliga on pärjatud.

1994. aasta augustis sõlmis Lance Burton 13-aasta pikkuse lepingu Monte Carlo puhkekeskus-kasiinoga Las Vegases. Nii pikka lepingut ei ole ette näidata mitte ühelgi teisel artistil Las Vegase ajaloo.

1274-kohaline mustkunstiteater ehitati vastavalt Burtoni juhistele ning avati publikule 21. juunil 1996. Praegugi annab särav mustkunstnik etendusi sealsamas, pakkudes tipptasemel meelelahutust seitsmel korral nädalas. Kui peaksid Las Vegasesse sattuma, siis on Lance Burtoni etendus üks neist, mida tasuks kindlasti vaatama minna!

Teleport trollihussis

Ühel kevadisel märtsiõhtul kogunes terve 5.A klass koolimajja, et seada sammud teatrisse. Kuna keegi lastest veel autojuhulube ei omanud, kasutati teatrimajja jõudmiseks ühistranspordi abi.

Kuigi enamusele ei valmistanud loksavas trollis sõitmine mingeid piinu, pani see pirtsaka Neve Reveri siiski nina krimpsutama: „Miks see trollisõit nii ebamugav peab olema? Võiks olla mingi selline transport, et liigud nagu hetkega ühest kohast teise.“

„Teleport,“ noogutas Peerend mõistvalt pead. „Varsti on see ilmselt isegi võimalik.“

„Ei-ei, transport,“ jäi Neve Rever endale kindlaks, „selline transport, et plaks! ja oled kohal. Silmapilguga.“

„Sellist esemete või inimeste liikumist nimetataksegi telepordiks,“ tahtis Peerend selgitada, ent Lembit jõudis ette: „Tegelikult see ongi võimalik. Vähemalt osaliselt – kuigi see nõuab väga palju keskendumist ja pingutust.“

„Eks tõesta!“ oli Neve Rever skeptiline nagu alati.

„Mina seda tegelikult ei suuda,“ venitas Lempis kõhklevalt, „ent mu hea tuttav Völur saaks sellega kindlasti hakkama. Näiteks mõtete lugemine kauge vahemaa tagant ei ole tema jaoks mingi probleem.“

Oma sõnade tõestuseks otsis poiss taskust kaardipaki ning laotas selle Neve Reveri ette lehvikuks: „Vali palun üks

mängukaart ja näita seda meile kõigile.“

Tüdruk tõmbas keskendumise huvides oma vasaku silma vidukile ning valis välja ärtu kuue.

Kui kogu 5.A oli Neve Reveri valitud kaarti näinud, pani Lembit kaardipaki taskusse tagasi ning võttis välja oma mobiiltelefoni. „Nüüd helistan Völurile, kes kõigi lootuste kohaselt arvab su valitud kaardi ära.“

Lempis asetas telefoni oma kõrva äärde: „Tere, ma sooviksin Völuriga rääkida. Jah, just, Völuriga.“ Mõni hetk valitses trollis pingeline vaikus – ka ülejäänud sõitjad olid lasteseltskonda vaatama jäänud.

„Tere, Völur, mul on siin keegi, kes soovib, et sa ta mõtteid loeksid,“ katkestas Lempis vaikuse ning ulatas telefoni Neve Reverile.

Tüdruk asetas telefoni umbusklikult kõrva äärde: „Halloo...“

„Sa valisid hetk tagasi kaardipakist kaardi, milleks oli ärtu kuus,“ kandus Völuri tume hääl läbi mobiili otse Neve Reveri kõrva.

„Miissasja!“ kõlas üle trolli Neve Reveri üllatust täis hüüd.

Kuidas Lembit seda tegi?

Lempis oli triki sooritamise juba eelnevalt kokku leppinud Völuriga, kes oli tegelikult poisi vanem vend Kert. Kert oli niisiis Lembitu salajane abiline.

Kui Neve Rever oli pakist kaardi välja valinud, helistas Lempis oma vennale. Et mingit kahtlust ei tekiks, oli ta ka oma mobiilis Kerdi nime asemele „Völur“ kirjutanud.

Kui Kert telefonile vastas, lausus Lempis: „Tere, ma sooviksin Völuriga rääkida.“

Momentaalselt hakkas Kert kaardimaste lugema: „Risti, ruutu, poti, ärtu.“

Kui poiss õige mastini, antud juhul ärtuni jõudis, teatas Lembit: „Jah, just, Völuriga.“

Nüüd hakkas Kert järjest kaartide väärtusi loetlema: „Kaks, kolm, neli, viis, kuus...“ Õige kaardi nime kuuldes löikas Lempis vahele: „Tere, Völur, mul on siin keegi, kes soovib, et sa ta mõtteid loeksid.“

Kui poiss telefoni Neve Reverile ulatas, teadis Kert juba, et valitud kaardiks oli ärtu kuus. Muutes oma hääle tiliseks, teatas ta seda ka tüdrukule.

Mustkunstnik Ande





Soome kirjanik Hannele Huovi on väga mitmekülgne autor: ta on kirjutanud nii jutte, luuletusi, noorsooromaane, näidendeid kui ka kooliõpikuid. Meie mudilastele on tema raamatutegelastest tuttavad vahvad mängukarud Urbo ja Turbo, kelle sekeldused on jõudnud kinolinalegi. Muide, 13-osaline karufilmisari on valminud Tallinna Nukufilmi studios! Hannele on nelja lapse ema, nii et teemadest pole ta vist kunagi puudust tundnud. Hannele Huovi looming on pälvitud mitmeid autasusid nii kodu- kui ka välismaal. 19. märtsil saab kirjanik niisama vanaks kui kuus kümneaastast tüdrukut ühekorraga. Palju õnne!

HANNELE HUOVI

Kameeleon

V a l m



Kontorisse oli tulnud uus juhataja. "On uuenduste aeg," ütles juhataja laialt naeratades. Kameeleon naeratas vastu. Ta jooksis parajasti mööda koridori ja oli täpselt niisama hall kui koridori betoonsein. Ometi märkas juhataja tema naeratust.

"See kontor hakkab nüüd arenema," ütles juhataja ja naeratas.

"On ka juba aeg," ütles kameeleon ja tema nahale hakkas ilmuma juhataja triibulise ülikonna triipe. "Praegune aeg nõuab teistmoodi võtteid."

"Tuleb pühendada tööle," ütles juhataja.

Ta paistis olevat ettevõtlik ja tema nahkportfell lõikas hoogsalt õhku. Kameeleoni nahk hakkas võtma portfelli metalset värvi ja juhataja vaatas kameeleoni heakskiitvalt.

"Nii ongi tarvis," ütles juhataja ja jätkas seljataha pilku heitmata oma teed.

Kameeleon seisis koridoris ja nuusutas õhku. Kärbskon-tori köögist levis koridori kohvilõhna. Ta otsustas enne töölaua taha tormamist siiski juua tassi kohvi.

Sisalikud istusid köögis kohvitassi taga ja näis, et nad on rahulolematud. Nad arutlesid uue olukorra üle, aga jutt katkes, kui kameeleon ukse avas. Laual oli küpsisekorvis tükk ussisaba ja leeguan pakkus seda kameeleonile.

"Täna, ma söön ainult selgrootuid," ütles kameeleon ega heitnud ussisabale pilkugi. Ta hakkas tasapisi värvuma oranžikaks, nagu oli köögilaua lina.

"Kõik läheb üksnes hullemaks," ütles sekka sabakonn ja vaatas tulijat. "Varsti ei kõlba neile miski."

Kameeleoni üks silm vaatas itta, teine läände. Tema isemoodi silmade vaade tekitas nõutust. Sabakonn muutus murelikuks.

"Kas arvad samamoodi?" küsis sabakonn, et kindel olla.

"Muidugi! Uuendusi ei ole siin vaja," ütles kameeleon ning paistis sama vihane ja murelik kui teised sisalikud. Ta säras

orazpunaselt nagu köögilaua lina.

"Tuleb mässu tõsta," ütles sabakonn.

Siis nägi kameeleon ühe silmaga, et juhataja tuleb köögi poole. Ta keskendus pingsalt ja äkki kahvatus tema nahk halliks. Kui juhataja ukse avas, oli kameeleoni nahal juba ka paar triipu.

"Kohe tööle," ütles juhataja ja ta tundus väga range.

"Olin just minekul," ütles kameeleon lipitsevalt.

Ta lipsas koridori, samal ajal kui teised jäid kuulama juhataja seletusi uute kohvi- ja söögipauside, tööle pühendu-mise, kollektiivi uue vaimu ja tulemuse kohta, mida kontor tänava saavutada tahab.

Kameeleon seadis end töölaua taha putukaid varitsemaks.

Ta võttis silmapilk üle büroo värvid, õhuke nahk hakkas hõõguma roheliselt ja pruunilt ja sellele tekkisid mõned oranžid täpid. Ta sättis end tööle, võttis toolil hea asendi, haakis end sabapidi seljatoe külge ja hoidis tooli jalgadest oma tangvarvastega kõvasti kinni. Ühel pool lauda istus range vana leeguan ja teisel pool noor sisalik, praktikant. Neiu oli end üles löönud ja kameeleon võttis endale külge natuke preili kleidi värvi ja tegi silma. Mõlema sisaliku ees oli juba suur hunnik püütud putukaid. Nad olid kogu hommiku-poole laua taga vaeva näinud.

Kameeleoni mõlemad silmad ekslesid siia-sinna. Siis nägi ta kärbest. Ta suunas mõlemad silmad ohvrile ja hakkas end edasi-tagasi kõigutama. Ta silmitses saaki iga kandi pealt ja heitis aeg-ajalt pilgu ka klaasaknale, mille kaudu võis näha juhataja tööruumi. Just sel hetkel, kui juhataja oma tööruu-mist väljus, viskus kameeleoni keel saagi järele.

"Suurepärase," ütles juhataja. "Võrratu heide."

Kameeleon näitas kärbest, mille ta oli keelega haaranud.

"Võtke sellest härrast eeskujuga," ütles juhataja. "Niiviisi asi edeneb."



Kameeleon naeratas rahulolevalt ja muutus silmapilk hõbehalliks nagu juhataja lips. Vana leeguan näis vihasena ja praktikandipreili oli hämmastunud, sest juhataja ei olnud üldse märganud tema püütud kärbsesuhja.

Kogu päeva püüdis kameeleon keele välja heita just siis, kui juhataja mööda kõndis. Teda kiideti mitu korda, ehkki tema kogusaak ei olnud kuigi suur. Päeva lõpul putukad kaaluti ja pakiti ning saadeti müüki. Uus juhataja oli rahul.

Kameeleon oli pidanud päeva jooksul mitu korda värvi vahetama, kord juhataja, kord töökaaslaste järgi. Ta oli sarnanenud kontoriruumi seinaga ja koridoriga, poes oli ta olnud kirju nagu konserviriiul ja õhtul jõusaalis oli ta katsunud

saada nahale niisamasugust läiget nagu oli ümberringi higistavatel naabritel.

Ta jõudis koju surmani väsinult. Talle tundus, et ta ei jaksa enam päevagi kameeleon olla. Värvide vahetamine oli võhmal välja võtnud.

Aga kui kameeleon järgmisel hommikul ärkas ja päikesekiir puudutas tema sabaotsa, muutus see otsekohe kollaseks nagu oks päikese käes. Ta ei saanud järele jätta.

Hea muundumisvõime on kohanemise eeldus.

Soome keelest tõlkinud Mare Ollisaar

Silmad siia, filmifännid!

Alanud on õpilaste lühifilmikonkurss "Mina ja raha"!



Haridus- ja Teadusministeerium ning Finantsinspeksioon kuulutasid loovuse- ja innovatsiooni-aastal välja õpilaskonkursi, kuhu oodatakse **teadliku tarbimise teemalisi filmiklippe või stsenaariume**.

Konkursil osalemiseks tuleb mõelda välja lugu, joonistada see enda jaoks

lahti pildireana, salvestada kuni 3 minuti pikkune filmiklipp ning laadida see üles EENeti lehele <http://joonistaja.eenet.ee>.

Õpilased, kes valdavad animeerimise kunsti, võivad esitada animafilmi. Kes tehnikaga kimpu jääb (nt noorema vanuserühma õpilased), saatku e-postiaadressile konkurss@hm.ee ainult stsenaarium, mille maht on 5 – 7 lehekülge. Tööde laekumise lõpptähtaeg on **30. aprill!**

Iga vanuserühma parimad saavad auhinna e-kaamera, teistele tublimatele jagatakse samuti vahvaid auhindu.

Täpsemad tingimused ja teemad leiab Haridus- ja Teadusministeeriumi kodulehelt www.hm.ee/index.php?0510235 ja Finantsinspeksiooni tarbijaveebist www.minuraha.ee.

TV 10 Olümpiastarti on taas teleekraanil!



Koolinoorte kergejõustikuvõistlus TV 10 Olümpiastarti alustas 1. veebruaril oma uut hooaega. Tartu Ülikooli spordihoones toimunud 38. hooaja esimesest etapist võtsid osa 38 kooli noored sportlased.

TV 10 Olümpiastarti uue hooaja esimesele etapile oli end registreerinud 38 kooli võistkonnad. Osalejate seas oli 10-14aastaseid spordihuvilisi noori 25 suurest ja 13 väikesest koolist ning arvukalt individuaalvõistlejaid. Järgmine etapp toimub **8. märtsil Tallinna Lasnamäe Kergejõustikuhallis. 14. märtsil** viiakse aga treeneritele ja õpetajatele ning 10-14aastastele lastele Lasnamäe Kergejõustikuhallis läbi Teivashüppepäev, kus treeningrühmi juhendavad Erki Nool, Hendrik Lindepuu, Art Arvisto, Hennit Küppas ja Huko Linnas. Kokkuvõtte nii Teivashüppepäevast kui kõikidest etappidest kantakse üle Eesti Televisioonis. **Anu Säärtsa** kaasaatejuhtideks on Eesti tänased kergejõustikutipud. TV 10 Olümpiastarti on **alates 1971. aastast toimuv noorte kergejõustiklaste võistlussari**, milles on läbi aegade osalenud kümned tuhanded noored, nende hulgas ka mitmed praegused rahvuskoondislased nagu **Gerd Kanter, Kaire Leibak, Ksenja Balta ja Kaie Kand**.



Draakon on väsimatu kommileiutaja

Küünlakooli tuli Kalev Chocolate Factory võlja uute kommikommidega. Draakon Gummy kaubamärgi all esinevad uutes närimiskommides on kasutatud ainult naturaalset lõhna- ja maitseaineid ning need ei sisalda säilitusaineid.

Draakon Gummy hapupiis kommikommide valik sisaldab õuna- ja kirsimaitsega hepu puistega kommikomme ning Draakon Gummy kommikommide Mix pakendist leiab nii kähelkiltit kui ka läbipaistvaid sidruni-, vaarika-, ananasi-, mentsamärgi- ja apelsinimaitsega kommide. Kes kõvasti sportib ja tiisama vabos õhus ringi liigab, sellale kaluvad need kommid kindlasti marjaks ära – eriti marjamaitsega!

Uus Draakon Gummy kaubamärk on loodud Kalev Chocolate Factory tootmisliinil, mis on loodud Eesti parimate koostajate ja tehnoloogide abiga. Draakon Gummy kaubamärki on loodud, et anda Eesti parimatele koostajatele ja tehnoloogidele võimalus luua uusi maitseid ja lõhnu. Draakon Gummy kaubamärki on loodud, et anda Eesti parimatele koostajatele ja tehnoloogidele võimalus luua uusi maitseid ja lõhnu.



Looke toob lõunasooja

Kalendri järgi algab kevad tänavu

20. märtsil kell 13:43. Loodetavasti on sel ajal juba õhk lõokeselaulust helisemas. Lõokeselaulu võib ka öösiti nautida, aga veidi hiljem, kevade arenedes. Märtsis on üldse küsitav, kui palju looduses juba kevade märke on. Aastad on ju erinevad. Lõokeste saabumise tingimuseks on, et kas või natukenegi peaks olema maad lume alt välja sulanud, nn lõokesemätta jagu. Küllap siis lõokesed ka juba lõunasooja kaasa toovad ning selle mõjul sulab lumi peagi. Vaatasin oma märkmeid lõokeste saabumisaegade kohta erinevatel aastatel. Kuupäevad on küll erinevad, aga alati märtsis. Ei varem ega hiljem. Põldlõokese saabumise varaseim daatum pärineb mu märkmikus 1975. aastast – 7. märts, hilisem aga kohe järgmisest, 1976-ndast – 29. märts. Eesti vana usu järgi toob kahaneva kuu ajal saabuv lõoke häid sõnumeid, kuulutab ette, et on hea viljasaak tulemas. Seda uskudes ootame tänavu lõokesi 11. ja 26. märtsi vahel, mis eeldaks suhteliselt keskmist kevadet.

Lõokestest rääkides mõeldakse tavaliselt enesestmõistetavalt põldlõokest, kuid temale lisaks elab meie kõrval ka

nõmmelõoke. Põldlõokese lõõritamist tunneb igaüks, kuid kas ka nõmmelõokese lullutamist? Tõenäoliselt mitte, sest nende kahe lõokeseliigi arvukuse vahet meie aladel hinnatakse rohkem kui sajakordseks! Ja ometi on minu kevaded viimastel aastatel sisse juhatanud just nõmmelõokese laul. Lähem tutvus selle lullutajaga (lullutamine on tema laulu kohta sama tabav väljend kui põldlõokese kohta lõõritamine) algas mul viie aasta eest, kui lõopaar leidis mu kodukrundi olevat sobiva enda elupaigaks. Nii laulsid nad meile iga päev, kuni laste suurekskasvamiseni. Teine pesakond otsustati juba lähedases kruusakarjääris üles kasvatada. Aga paar aastat hiljem helisesid nõmmelõokeste laulust juba kõik ümberkaudsed põllulapid ning mitte üksnes kevadet ei juhatanud nad sisse, vaid ka suve lõpust andsid lauluga märku: ka septembris helises nõmmelõokese lullutamisest lähedane põllusii nõmmemänniku serval paljudel hommikutel.

Nõmmelõoke esitab oma laulu sageli traadil või postil istudes, tihti ka lennul, kuid kaugeltki mitte sellistes kõrgustes kui põldlõoke, kes oma kõlava lõõritusega paneks justkui terve õhuruumi helisema. Värisevate tiibadega tõuseb ta lauldes üha kõrgemale. Tabavalt kõlab Kodaverest pärit tõlgendus

põldlõokese laulule: „Veel kõrgele, veel kõrgele, kõrgele, kõrgele...“ Eks see helisev õhk meelkitab ka pead kuklasse ajama, et lindu näha, kuid sageli see ei õnnestugi. Vanasti olla isegi kõnekäänd olnud nende inimeste kohta, kes jäid töö ajal mõttesse: „See kuulab lõokest.“

Ega lõokestele ju silmatorkavat võimalust ole antud, eks seetõttu olegi vajalik lauluga tähelepanu kõita. Täpselt nii nagu ööbikulgi, kes samuti tagasihoidlikku sulekuube omab. Aga lõokeste pruunikirju sulestik on täpipealt selline, millega maapinnal liikudes vaenlastele silma ei hakka. Küllap on lüües oma ülikonnaga ülimalt rahul. Ka munad, mis lõoke muneb maapinnale punutud lamedasse pessa, on tumedad ja pruunitähnilised, mis sugugi võõrale silma ei torka. „Kalevipojast“ võib lugeda episoodi, kus leiti lõokese muna, millest tekib esmalt hiireke, siis kassike, koerake ja viimaks lam-batalleke. Tegelikult on lõokesemunadest muidugi ikka vaid lõokeselapsi oodata. Enamasti kaks, vahel ka kolm korda ühe hooaja jooksul ja kolm-neli kuni viis ühekorruga. Kuna hukkunud kurna asemele muneb lõoke ka tavaliselt uue, võib tema pesi suvi otsa leida. Muidugi juhul, kui üldse keegi suudab tema pesa üles leida, selleks peab väga terane pilk olema. Haudeperioodi lõpul istub lõokese-ema pesal viimase hetkeni, põgeneb alles pealeastuva jala alt. Ohu korral võib ta teiste lindude või loomade ees ka vigast teeselda, aga inimese puhul saab ta selle tegevuse mõttetusest vist aru. Eriti, kui see inimene peaks traktoriga lähenema...

Nõmmelõoke esitab oma laulu sageli traadil või postil istudes, tihti ka lennul, kuid kaugelki mitte sellistes kõrgustes kui põldlõoke, kes oma kõlava lõõritusega paneks justkui terve õhuruumi helisema.



Eks põllumees olegi põldlõokesega kõige suurem suhtleja. Mõlemad ju toimetavad sageli samal põllul. Aga lõokeselaul pole ka linnainimesele lootusetus kauguses. Päris Tallinna kesklinnas seda ehk ei kuule, aga äärelinnades ja väikelinnades kindlasti, vähemalt kevadel. Igatahes tasub ilusatel kevadhommikutel kõrva kikkis hoida. Lõokesi elab ka soodes ja muudel lagedatel maastikel, kogu Eesti on neile koduks, ka saared. Ainult suurtest metsamassiividest hoiavad eemale. Ega muidu see ligi kolmveerand miljonit lõokeseperet meie pisikesse riiki ära mahukski. Talvel on neil kasutada hoopis suurem maa-ala, terve Lääne- ja Lõuna-Euroopa ning Põhja-Aafrika. Tõsi küll, meilt pärit lõokesed arvatakse eelkõige Prantsusmaal talvemõnused nautivat, kuid ainuüksi see maagi on meie väikesest Eestist tosinajagu kordi suurem.

Agas ongi vist juba aeg õue minna kõrvu kikitama, kas on lõõritamist või lullutamist kuulda. Jääb üle vaid lootata, et lõoke on lõunasooja kohale toonud ning et „lõokesetalve“ (so kui pärast rändlindude saabumist uuesti lumi maha tuleb ja külmaks läheb) tänavu ei tule. Ilusaid lõokese-elamusi!

Peep Veedla tekst ja foto



Tallinna Arte Gümnaasiumist

Ärkamine

Talvel on looduses rahu.
Pilv puistab ebameid maha.

Märtsis algab tal nohu,
rahu jääb selja taha.

Kevade ootus

Väljas langeb vaikselt lund.
Vaatan aknast välja, ei tule und.

Millal tuleb kevad soe?
Voodisse nüüd ma poen...

Annika Jõemaa
Kalmetu Põhikooli
8. klassist

Päike, täis väge ja võimu,
sulatab viimsegi lume.
Looduses midagi toimub,
kadumas tardumus tume.

Iga viimne kui idu
maa seest välja nügib.
Looduses nüüd on pidu,
kevad võimule trügib!

Madli Raudkivi
Raudna Põhikooli
9. klassist



Foto: Bulls Press



HEA LAPS



ROUTE

Foto: Margit Ostipova (ETV)



**HEA LAPS**

Ellis Presley



Me oleme *munuksed* lapsed

Et praegu Muhus veel kodudes murdekeelt räägitakse, ja seda oskavad mitte ainult vanaemad, vanaisad, vaid noorengi põlvkond, siis nende lapsed kasvavad ka üles murdekeelses kodus.

...Ühel päeval otsustasid kaks koolitüdrukut – Liisi ja Mann – et räägivad koduteel murdekeeles ja annavad teineteisele mõistatuseks murdesõnu.

Niisi pärast tunde ütles vanem, Liisi, oma pinginaabrile: „Ma arva, et sie oo päris lõbus tüö.“

Mann: „Lõbus ja päris ea mõte... Kõegepialt anna ma soole mõistatuseks mõned sõnad. Ütle, mis tähendab *munuke*?“

Liisi: „Sie oo ea, öetse – *munuke* laps.“

„Õige. Aga mis tähendab *kooberdama*?“

„Ei tia.“

„See tähendab vaevaliselt liikuma. Aga mis tähendab *räku*?“

„Seda öetse sellise inimese kohta, kes valjusti kraaksub. Nüüd sa mõistata! Kui ma ütle, et sa oled nii konkse, milline sa siis oled?“

„Uhke, tõrjuv.“

„Aga ma ütle: ära *muksi*!“

„Seda ma ei tia.“

„Sie tähendab: ära *tõuka*!“

Ja tüdrukud olid õhinas ning said ka naerda. Kadarikus suurte kivide seltsis istusid nad murule ja vadin jätkus.

Liisi: „Ma *rekin* vahel terve päeva...“

Mann: „Katsud kellegagi jõudu, eks.“

Liisi: „Kas sina *ärvid* sial?“

Mann: „Kas sina luurad sial? Aga nüüd mõistata sina! Kes mind täna *kjabustas*?“

Liisi: „Kes mind täna süleles?“

Mann: „Laps akkas *mõngima*.“

Liisi: „Laps akkas *jonnima*.“

Kui nad koju jõudsid, polnud aga ikka veel sõnad otsas.

Liisi naeris valju häälega: „Voata, sialt tuleb üks *kuigerdis*!“

Mann: „Tüüp, las ta *kaurib* sial!“

Liisi: „Jorutab. Kas mie koa jorutame viel või lähme nüüd koju?“

Mann: „Nüüd lähme koju, sest oleme jututanud küll. Kodu omad *seegeldamised*.“

Lõpuks aga tulid tüdrukud selle idee peale, et annavad „Hea Lapse“ lugejatele mõistatamiseks mõned muhu murdekeelsed sõnad.

Siin need on: *pläku*, *pagi*, *pukrima*, *oeted*, *koobits*, *lõndu*.

Koostage nendest lauseid!

Enda Naaber



Eesti keel

Eesti keel on imeline.
Kohe täitsa eriline.
Nelisteist meil käändeid on.
pöörded aga kõigest kolm.
Veel on ainsus ja on mitmus.
Nimisõnad nimetavad,
tegusõnad tegutsevad,
asesõnad asendavad,
arvsõnad arveldavad,
omadustel oma sõnad.
See on meie eesti keel,
kõige ilusam emakeel.

Madli Urbanik
Ülenurme Gümnaasiumi 7.a klassist

Vahetund on mõeldud liikumiseks!

Vahetund on olnud liikumist täis eesti koolielu algusaegadest peale. Vahe kahe õpitunni vahel on alati olnud oodatud aeg. Vahetunnikell heliseb mõistagi rõõmustavalt, juhataades sisse kosutavad puhkuseminutid. Vahetund on mõeldud istumisest passiivseks jäänud keha tööle rakendamiseks. Küsimuse peale – milline tund Sulle koolis kõige rohkem meeldib? – kostab kavalpea ikka vastuseks, et **koolis on kõige parem tund just vahetund.**

„Vahetunni ajal oli klassituba kihinat-kahinat täis nagu sipelgapesa. Kõigil oli hirmus rutt ja kiir, kõik jooksid, kilatsesid, nagu oleksid kartnud kuhugi hiljaks jääda.“ Nii on kirjutas Oskar Lutsu „Kevades“.

Kuidas on lood tänases koolis?

Vahetund on 10 või 15 minutit kestev puhkeaeg kahe 45 minutilise õppetunni vahel. Seda nappi veerandtundi saab sisustada mitmeti.

Soome koolilapsed lähevad vahetunni ajal näiteks õue. Soome koolides minnakse vahetunniks välja iga ilmaga ja igal aastaajal. Mõistagi nõuab see parasjagu harjutamist ja igaühelt head eneseorganiseerimist. Kogu kooliperelt nõuab see head kokkumängu, et lühikesed vahetunniminutid aktiivselt saaks ära kasutada. Õueriided peavad olema käepäraselt ja riietumine käima kähku. Soome koolides on vahetund mõeldud omavahel mängimiseks ja värsket õhu käes liikumiseks. Vahetund on värskenduseks, ergutuseks, virgutuseks, kuna värsket õhu ja liikumise mõjul hakkab aju paremini tööle ning kasvab tähelepanuvõime. Soomes öeldakse, et hea tund algab heast vahetunnist!

Kuidas on vahetunniga lood meil Eestis? Kindlasti on mõnedes mõnusates eesti maakoolides õuemeinek samamoodi lihtne ja käepärane

võimalus. Kus kooliüksed on lahti, saavad lapsed omal valikul vahetunniks ka välja õue minna. Kas ka omavahel mängima? Kas liikumismänge mängima või palli taga ajama, osavust proovima, hüppama, ronima või niisama ringi jooksma minna?

Eesti suurte linnakoolide kohta on teada, et mõnes neist keeratakse kooliüksed kogu koolipäevaks koguni lukku ning õue pääseb üksnes loaga ja erandjuhtumil. Aegu tagasi oldi harjutud sellega, et kõik lapsed jalutavad vahetunni ajal ringiratast mööda kooli koridori. Jalutamise asemel on tänapäeval võimust võtnud istumine ja mõneski koolis istutakse vahetunni ajal lihtsalt põrandal.



Targa taldrik

Söögikord saab tervislik, kui täidada taldriku sellisel põhimõttel:

Üks pool taldrikust – salat ja/või keedetud aedviljad
ühele neljandikule – kas keedetud kartulid, riis või makaronid
teisele neljandikule – liha-, kana- või kalatükk

Juurde lisaks – klaas rasvata piima ja leivakäär taimse võidega.

„Onnea opintielle1“ MML ja Suomen Sydänliitto

Kõik vahetunniks õue!

See näib meie oludes kohati päris võimatu olevat? Esiteks pole kõikjal seesugust kooliõuegi, kuhu suure kooli õpilased kõik üheaegselt ära mahuksid. Teiseks pole meil igal pool sellist kooli-õueelu korraldust, **et vahetunnist sisukas liikumisvahetund saaks.**

Ideede laegas – kuidas vahetunnist saaks hea liikumisvahetunni teha? Mida rõõmsat ja liikumapanevat annaks 10 minuti jooksul üheskoos ette võtta? Milliseid liikumismänge võiks vahetunnis mängida?

Ootame liikumismängude ideid ja selliste mängude kirjeldusi, mida vahetunnis saab mängida kas ruumis või õues. Mängukirjeldused võib üles joonistada näiteks piltide reana.

Palun pane oma head mõtted paberile ja saada ajakirja „Hea Laps“ aadressil hiljemalt **5. aprilliks 2009.**

Autasuks on litala TAIKA-laegas /vaata pildilt/



...part oli rongijuht
väga hapu puuvili

indiaanlase pehme nahast jalanõu

Indiaanlane

...part oli rongijuht

väga hapu puuvili

Uno Naissoo
riik Aasias
tonn

ilmakaar
naatriumi sümbol
abihoone, panipaik

Urmas
Kibuspuu
maailma pikim jõgi

kilomeeter
mina inglise keeles

riik Aasias
Francisco
2 x täht

suur, kopsakas
vaikne
leidlik mõte
hülge "käsi"

samuti
sik-...
härra ja ...
kivi sees

Alfred Nobel
August...
luuletaja
halb

mangumine
Maire
Irma
Egon

tsentner
Väga austatud

19. sajand Eestis

vähe maksev, mitte kallid

... Luts
olümpia-rekord
Kusti öde "Nukitsamehes"

teritab
liiter
Iko Maran

raadius
Kaisa

mööbliese
Peruu
indiaanlane
Lasteekraan

...friis;
...septik;
...loop
Arvo

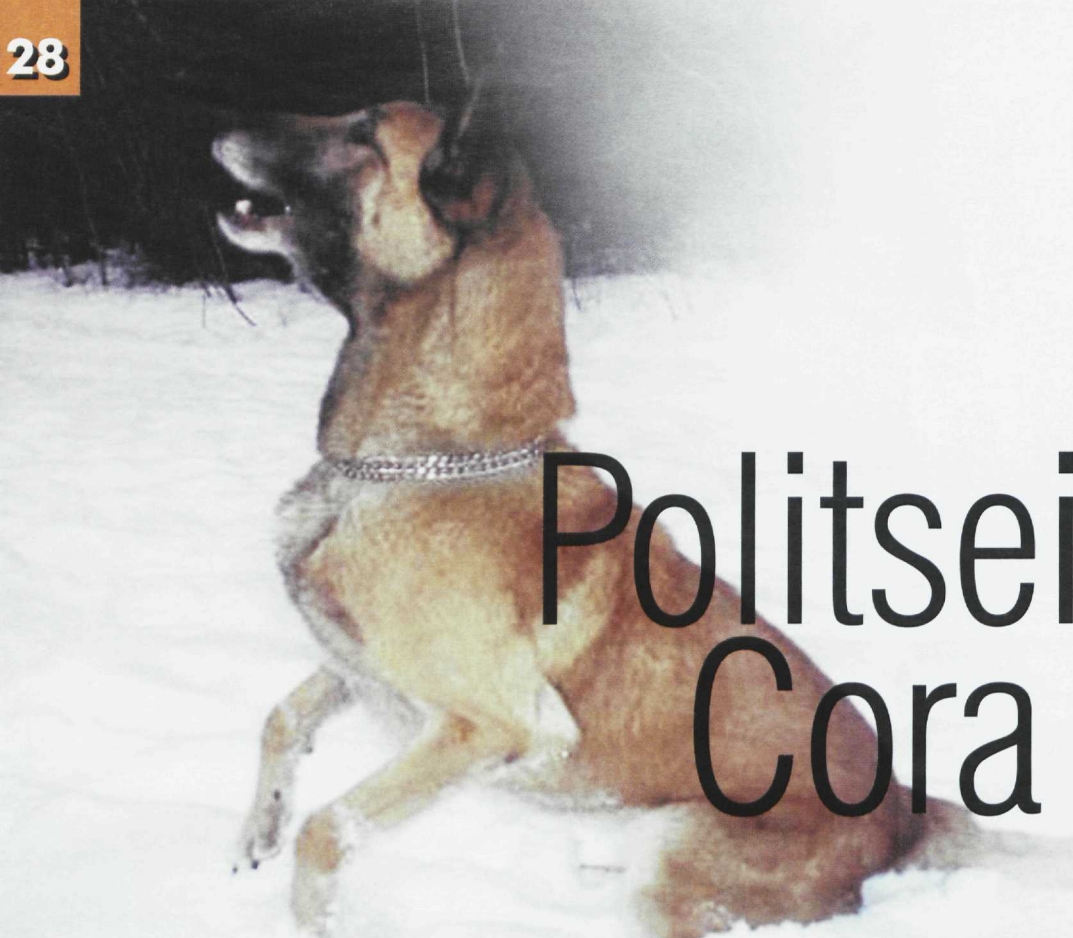
fantastika
Nord

loodusnähtus, loodusõnnetus
volt

...päev
novembri teine pühapäev

täiuslik
näiteks

väljandrändaja, pagulane



Politseikoer Cora

Seekord saame tuttavaks 2003. aasta ja ühtlasi esimese Eesti kangelaskoera, emase belgia lambakoera Coraga. Hoolimata oma väarikast kümnest eluaastast ei ole Cora veel pensionile mineku peale mõelnud ja töötab edukalt politseikoerana.



Ajakirja Hea Laps küsimustele vastas Põhja Politseiprefektuuri künoloogiateenistuse juhtivkomissar ja Cora juht **Madis Koitla**.

■ Esmalt soovisime teada, kas tänapäeva kõrgtehnoloogiased vahendid võivad kõrvale tõrjuda vajaduse politseikoerte järele.

Juhtivkomissar Madise arvates on politseikoeral asendamatu

niis, kuna pole veel teada ühtegi tehnilist vahendit, mis suudaks jälgede järgi inimest jälitada. Seega täiendavad politseikoera oskused tänapäeva tehnikat ja tööpuuduse üle ei pea praegused ega tulevased politseikoerad küll muretsema. Kuigi populaarseimaks teenistuskooerte tööks peetakse saksa lambakoera, on Cora puhul tegemist hoopis belgia lamba-

koeraga. Täpsemalt belgia lambakoer malinois. Malinois märgib ära tõule iseloomuliku värvivarjundi, milleks on mustja varjundiga liivakarva karvkate ja koonul must mask. Just selline näebki Cora välja

Belgia lambakoerad on oma hea tervise, vastupidavuse ja kiire õppimisvõimega saavutanud populaarsuse koerte kaitsespordi aladel ja politseis.

Tegemist on teenistuskooeraga, kelle käitumist võiks Madise sõnul iseloomustada – parim kaitse on rünnak.

■ Kuidas sattus Cora politseikoerana teenistusse?

Nii nagu Madise meenutustest selgub, mängib palju rolli koerajahi sisemine intuitsioon, mis selle „õige“ ära tunneb. Isegi siis, kui tulevane kasvandik ei näe esmakohtumisel sugugi superkoera moodsust välja.

Madis kohtus Coraga kümme aastat tagasi, kui kolleegid Soome politseist nõustasid jagama oma oskusi ja kogemusi Eesti politseikoerte juhtidega. Soome kolleegide tingimuseks oli, et nemad otsivad koolituseks sobivad koerad. Soome jõudes selgus, et neljast lubatud koerast oli leitud vaid kaks ja nemadki mitte soovitud saksa lambakoera, vaid hoopis belgia lambakoer töögu. Kuna sobivas vanuses nõuetele vastavaid saksa lambakoeri lihtsalt ei õnnestunud leida, siis pakuti eksperimendi korras kaht aastavanust belglasest öde ja venda. Sealjuures hoiatati, et belgia lambakoeral on oma ülekeeva temperamendi tõttu hulk puudusi, mistõttu pole neid politseis eriti kasutatud ja koolitamiskogemusi pole piisavalt.

Madis teadis kohe alguses, et soovib oma kasvandikuks emast koera. Koerte saabudes nägi emane kutsikas tõeliselt hale välja. Köhn, räsitud, väikest kasvu – just sellisena oli ta end hirmunult puuri taha nurka kerra tõmmanud.

Kõrvalseisjate allasurutud muigeid märgates tegi politsei-

koerte kooli direktor Madisele ettepaneku vahetada soovi korral kutsikas teise koera vastu välja. Kutse peale tuli kutsikas andlikult saba liputades Madise juurde. Istus erutusest kergelt värisedes oma tulevase koolitaja kõrvale, ajas rinna ennastületavalt uhkelt kummi, kõrvad kikki ja nuuskis elavalt ümbritsevad lõhnu. Rohkem polnudki vaja, sest oli tekkinud seletamatu sisetunne. Sisetunnet usaldades keeldus Madis koera vahetamise mõttest, pöördudes koolidirektori poole saatuslike sõnadega: „Usun, et see on parim koer, kes mul iganes on olnud.“

Esimese koolitusetapi lõpus, kui kõik pidid oma koerte hinnangu andma, kirjeldas Madis Corat ülivõrdes ega lasknud end kõigutada instruktorite kahtlustest tulevase politseikoera võimekuses. Ainult üks koolitajatest nentis: „Rühma kaks parimat koera läksid Eestisse.“

Nii oligi, sest kümne koostööaasta jooksul pole Madis oma valikus ja Cora oskustes pettuma pidanud.

Juba pooleteiseaastaselt aitas Cora tabada oma esimesed autovargad. Kangelaskoera tiitli teenis Cora metsa eksinud poisi leidmisel. Kokku on Coral politseikoera staazi kümme aastat.

■ Millist oskust on vaja kutsikal, et saada edukaks jäljekütiks?

Edukaks jälgede ajamiseks on vaja nina kasutamise tehnilist oskust, keskendumisvõimet ja motivatsiooni jõuda jälgede lõppu. On levinud arvamus, et „ninakoerad“ on keskendunud ning naudivad igasugu nuhkimisharjutusi. Koolitusel on kaks etappi. Noori koeri, kes on läbinud vajaliku koolituse, võib kasutada: esemete, inimeste jne otsimiseks. Koera kasutamine jõuvahendina tuleb hiljem, sõltuvalt koera vanusest ja arengust.

■ Kutsetunnistuse saamiseks on vajalik läbida eksamid ka koertel.

Millised eksamid peavad olema ühel politseikoeral väga hästi sooritatud?

Nagu selgub, pole eksameid sugugi mitte vähe. Patrullkoera eksamid – kuulekus KK-1, põllu, metsa ja asula jälg, eseme otsimine maastikul. Kaitsekatse – kurjategija kinnipidamine erinevates olukordades, füüsiline katse.

■ Kes otsustab ja vastutab, et just nüüd läheb meil vaja politseikoera abi?

Koera eest vastutab koerajuht. 110 saadab sündmuskohale. Koera kasutamise sündmuskohal otsustab koerajuht. Silmas peab pidama, et koer täidab koerajuhi käsku. Koer ei tea, kas kurjategija on relvastatud või mitte. Olukorra ohtlikust hindab koerajuht.

■ Kas koera on õpetatud ründamise korral end kaitsma?

Koer ei võitle inimese vastu ega kaitse ennast. Koer teeb seda, mida talle on õpetatud. Koer on politsei käepikendus. Koera ülesanne on kurjategija kinni pidada, kuni olukord võetakse kontrolli alla.

■ Kuna tegemist on riskantse tööga, kas politseikoerad kannavad politseiooperatsioonidel kuulikindlaid veste?

Kuulikindlad vestid on olemas, neid saab tööpoolest vajadusel kasutada.

■ Milline näeb välja ühe politseikoera tööpäev?

See on vaid üks juhtum politseikoera ja koerajuhi tööpäevast, mida Madis meile kirjeldab:


Noorukid lõhkusid bussipeatuse klaasseinu. Cora võttis jälje üles ja mürgeldajad panid jooksu. Hoiatasin, et kasutan koera, ning lasin Cora lahti. Paharettidest noorukid jooksid pargist välja üle sõidutee. Mööda teed lähenes takso. Paarimees hüüdis: „Koer jääb alla!“ Karjusin – ei jää! Taksojuht ei jõudnud isegi pidurdada. Cora jooksis napilt auto eest läbi. Sedapuhku pätid käes.

Siinkohal tasub meenutada teisi vapraid politseikoeri. 2004 aastal autasustati kangelaskoera tiitliga postuumalt Cora kolleegi, **saksa lambakoera Vaiche Brayni**, kes hukkus koos oma kasvataja Juliaga pommilahvatuses Tallinnas.

■ Millal jääb politseikoer pensionile?

Kuigi kümne aastasel võiks koer ameti maha panna, aga seni, kuni jätkub tervist ja lusti, võib teda teenistuses kasutada. Soovime komissar Madisele ja tema kolleegile Corale edukat jälleajamist ja – mis peamine –, et kõik kurjategijad saaksid tabatud!

Kristina Kruuse-Tezak

Swedbank


Lastekontsert


SIIL FELIX TEEB BÄNDI



Stsenarium Leelo Tungal, muusika Mari Amor,
lavastaja Maria Usk, kunstnik Rosita Raud



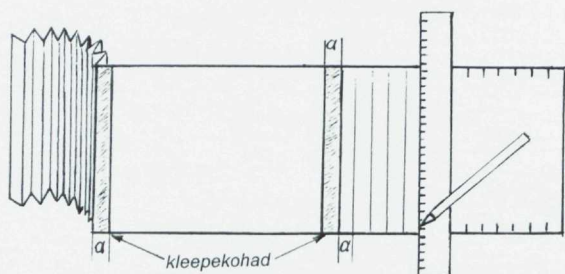
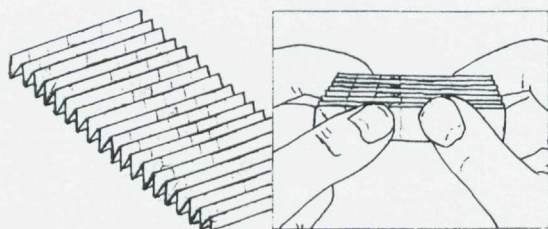
TAAVI TÕNISSON
HAIDE MÄNNAMÄE
LIIVIKA HANSTIN
TOOMAS TROSS
VENNO LOOSAAR

R 6. märts kell 12 Pärnu kontserdimaja
E 9. märts kell 12 Jõhvi kontserdimaja
T 10. märts kell 12 Vanemuise kontserdimaja
K 11. märts kell 12 Estonia kontserdisaal



www.concert.ee

Teatrikuu lehvik



Ei olegi väga kaugel need ajad, kui daamide uhkete kleitide juurde kuulusid tingimata ka lehvikud. Lehvikuga oli palavuse korral hea tuult lehvitada. Kuid kaunites lehvikutes peitus ka ilu, väärikus, salapära... Lehviku taha oli hea peituda ja isegi oma tundeid varjata. Lehvik võeti tingimata kaasa ka teatri- või kontserdisaali.

Värvika lehviku saad, kui kleebid lühemaid külgi pidi kokku kolm mõlemalt poolt värvilist kirjapaberi (A4) suurust lehte. Need võivad olla toon-toonis või ka täiesti eri värvi lehed. Kleepkohad peaksid olema ühelaiused, umbes 1,5 kuni 2 cm. Saadud pikale ribale võid kleepida kinkepaki paberist välja lõigatud ornamendi. Lehviku riba võid ka ise mõlemalt poolt värvida ning ornamendi või mustri peale joonistada. Samuti soovitatakse sul ära kasutada värvikaid reklaamlehti. Kaunistuseks võid kasutada ka õrna ja õhulist pitspaela.

Kui lehvik on kaunistatud, tuleb sul see väga täpselt kokku voltida. Kui oled hästi osav, võid alustada kahe lehe kokkukleepimise kohast, jälgides, et iga riba oleks täpselt sama lai kui kleepikoht. Kui kardad, et sa pole nii osav voltija, siis mööda ära kahe lehe kokkukleepe laius. Nüüd märgista täpselt sama laiusega voltimiskohad nii riba üla- kui allservale ja ühenda need õrnalt pliiaatsijoonega. Neid jooni pidi voldigi lehvik kokku. Lehviku kokkuvolditud alumine osa liimi kokku kleeperiba, paela või riideriba abil. Et kogu lehvik efektsem oleks, meisterda sellele pärlitest, tutikestest või karvapallidest ripats nagu minu näidistel.

Soovin sulle ilusaid ja meeldejäävaid teatrielamusi.

Algklasside arvamusliidrid

Elva Gümnaasium korraldas algkoolilastele mõeldud arvamusvõistluse, millest võttis osa 3. ja 4. klasside õpilasi üle kogu Eesti. Kokku laekus võistlusele 84 lugu ning võidutöödest said osa nii Hea Lapse kui ka Tähekeste toimetus.



Rando Koll Jõgeva Ühisgümnaasiumist

Vahetund – puhkamiseks või möllamiseks?

Minu arvates on vahetund mõeldud puhkamiseks. Põhjuseks on pikad ja sisukad tunnid. Tavaliselt olen isegi tunni lõpus väsinud.

Kuid pean tunnistama, et vahetunnis me siiski möllame. Miks see nii on?

Võib-olla sellepärast, et tunni ajal tuleb paigal istuda.

Võib-olla sellepärast, et kange tahtmine on sõpradega lihtsalt lõbutseda. Kahjuks juhtub vahel ka nii, et vahetund võib lõppeda väsitavalt ning järgmises tunnis on raske keskenduda.

Ma ei oska isegi mingit lahendust pakkuda selleks, et kuidagi seda möllamist vähendada. Arvan, et alati leidub koolis lapsi, kellele meeldib möllata, ja neid, kes sellega kaasa lähevad.

Reporter Ninatark
(tuntud ka kui Ragnar Beljajev, Elva Gümnaasiumi 4. a klassi õpilane)

Vahetund puhkamiseks või möllamiseks?

Õpin kolmandas klassis ja olen 9aastane pois. Mulle meeldib väga joosta, hüpata, maadelda ja mürada. Tundides vaikselt istumine ja õpetaja kuulamine on paras piin. Minu jaoks on kell, mis kuulutab vahetunni algust ja oodatud puhkust, tõeline rõõm!

Kõige parem, kui vahetunnis pääseks õue: seal me mängime tagaajamist, luuramist, lumesõda, ja maadleme. Viimasel ajal harjutame sõpradega *jump-style*´i. See on liikumine, mis koosneb erinevatest hüpetest. Oleme näinud seda televiisorist ja internetist ning püüame järele teha.

Tund on õppimiseks, kui vaikust pole, ei kuule midagi ega saa õppida. Arvan, et vahetunnis võiks ikka möllata, siis oleks tunnis lihtsam paigal püsida.

Vanasti olevat vahetundide ajal vaikselt jalutatud. Seda ma endale ette ei kujutaks! Pärast kella helisemist saab vaikselt olla küll.

Kui me vahetundides saame möllata, annab see juurde sportlikkust, osavust ja vastupidavust. Meil on lõbus. Minu

jaoks on *jump-style*´i tegevused väga huvitavad ja parim puhkus. Nii arvavad ka minu sõbrad. Teeme kõike seda koos.

Tundides tuleb kõvasti higistada ja vaeva näha kuni järgmise vahetunnini. Möllamine ongi puhkus.

Mikk Ilves Kehra Gümnaasiumi 3b klassist

Huvitegevused pärast kooli on huvitav tegevus

Pärast tunde toimuvad tegevused on mulle tähtsad, sest mõnikord viivad need mured ära või sa üldse unustad nad.

Ma käin klaveritunnis ja enda meelest tuleb see mul väga hästi välja. Tegelikult avastasin klaverimängu juhuslikult. Ükskord pikutasin voodis ning unistasin klaverimängust ja klaverimängijaks saamisest. Ja isa ostiski mulle Clavinova. Mulle meeldib klaverimängus see, et kui õpid loo selgeks, siis saab seda mingil üritusel mängida. Ja veel see, et kodus saan tunnis õpitud loole Clavinoval teise heli panna, näiteks nagu koor laulaks seda lugu ükskõik kui kõrgelt ja see viib mind imelisse muusika maailma.

Veel käin ma ujumistrennis, et hoida oma ujumisoskust, ning see on elus väga oluline, et tugevamaks saada.

Mitu korda nädalas käin ma ka näiteringis, mis aitab julgust saada. Huvitav on see, et saad kedagi teist mängida.

Ja ka kooris ei unusta ma käia. Koor on selleks, et paremini laulma õppida. Lahe, et saan jälle laulupeole minna ja siis koos õpetaja Leaga laulu „Tänav on vaikne“ Kaarli kirikus laulda.

Mulle meeldivad mu huvid väga, kuigi need on ahel väga väsitavad ka. Neljapäeval on mul kõige pikem päev, kuid õnneks on olemas ka vahetunnid. Kõigepealt algavad mul tunnid, mis kestavad umbes 6 tundi. Seejärel on mul 45 minutit koori. Peale seda on mul poolteist tundi näiteringi ja pärast on veel ka klaveritund 45 minutit. Kui kõik kokku võtta, siis viibin ma neljapäeval koolis umbes 9 tundi ja 15 minutit. Sellegipoolest ei raatsiks ma loobuda ühestki huvitegevusest ja soovitan neid kõiki julgelt teistelegi.

Matti Rump Rocca al Mare Kooli 3a klassist

● Kaie Kõrbi balletistudio –
Ussi üllatus



● Carolina
Nõõrimööda –
nööri ümber

Tantsufestivali „Koolitants“ osalejate arv kasvas kõige enam siis, kui võistlusele lisati maakondlikud tantsupäevad. Läbi aastate oli suurim tantsijate arv umbes 6500. Sel aastal oodatakse osavõtjaid umbes kuus tuhat, sama palju kui paaril eelmisel korral. Siiski on tänava festivalis ka palju uuendusi.

Koolitants 2009 – hoiame kokku!

Sel aastal saab „Koolitants“ 15 aastaseks. Kuidas peegeldub sünnipäev festivalis? „Algselt oli plaanis, et sünnipäevahõng ka festivalis kajastuks, kuid paraku jäävad säärased asjad raha taha kinni. Siiski lasime kirjutada selleks puhuks spetsiaalse laulu, mida õhtujuht **Lauri Pedaja** igal kontserdil esitab,“ jutustab „**Koolitants 2009**“ peakorraldaja **Marge Ehrenbusch**, „Samuti saavad kõik osalejad Kalevi poolt väikese šokolaadi – on ju lasteaias või kooliski kombeks sünnipäeva puhul magusat tuua.“

Tavaliselt saab lõppkontserdile edasi 100 tantsu, kuid sel aastal hoopis 115, mis annab osalejatele veidi suurema võimaluse finaali pääseda..

Sel aastal on kaks uuendust ka tantsukategooriates. Mitmeid aastaid on juhendajad viljelenud mõtet, et hip-hop ja muud tänavatantsustiilid võiksid festivalil olla showtantsust eraldi. Nüüd on kaks raskesti võrreldavat tantsustiili eraldi ning seni uus süsteem toimib.

„Igal aastal on festivalil ka kitsam teema, mis tänava on „Hoiame kokku!“ – seda nii säästmise kui ka ühtehoidmise mõttes,“ tutvustab Marge üritust, „Sellega seoses on ka uus tantsukategooria: säästutants. Tants võib olla mis tahes kategoorias, aga see peab olema seotud säästmise teemaga. Teemat võib väljendada ka mingisuguste vahenditega. Oluline on just idee.“

Kuidas sündis **idee punuda vaip**? „Mõtlesime võistlejatele fuajetegevusi. Proovi ja etenduse vahel on tund aega pausi ning osa tantsuruppe peab majas olema päris pikka aega. Fuajetegevusega püüame nende aega sisustada. Vaiba punumist alustasime Viljandimaal esimesel maakondlikul päeval,“ seletab peakorraldaja. Punumiseks võib kasutada nii kostüümi- kui ka muid kangajäänuseid. Iga tantsija ja ka külalastaja saab ennast vaiba sisse jäädvustada. Vaipa tehakse lõppkontserdini välja ja see sümboliseerib kokku hoidmist eelkõige selles mõttes, et osalejad mitte ainult ei tantsi, vaid teevad ka muid asju koos.

Taaskasutamise levitamiseks korraldatakse **kirbuturg**. Marge ütleb, et tantsurüppidel jäävad kostüümid tihti peale paariaastat kandmist seisma, olles tegelikult täiesti sobivad edasiseks kasutamiseks. Kirbuturu mõte ongi selles, et

erinevate maakondade trupid vahetaksid omavahel kostüüme. „Ka Eesti Tantsuagentuur kaevab välja oma varud,“ lisab Marge.

Tihti on festivali korraldajate jaoks olnud probleemiks, millega täita aeg, kui žürii eripreemia võitjaid valib. Tänavu mõeldi vahetalaks välja **juukselõikusshow**. Kuna õhtujuht Lauri on erialalt juuksur, siis ongi tema see, kes omamoodi muutumismängu läbi viib. Iga päev loositakse koolitantsu ristsõna põhjal välja üks julge, kes nõustub olema juukselõikuse modell. Publikule on juuksuritöö laval huvitav ning küllap sama huvitav on see ka modelli jaoks.

Kuidas on tantsud ja osavõtjad aastate jooksul muutunud?

„Sel aastal pole mul veel olnud võimalust eriti lavalist tegevust näha, kuid žürii sõnul läheb iga festivaliga üldpilt professionalsemaks nii tehnika, koreograafia kui ka kostüümide osas,“ muljetab Marge.

„Koolitantsul“ on kolm komplekti hindajaid: maakondliku, piirkondliku ja lõppkontserdi tarvis. Maakondlikul žüriil on kolm põhiliiget, kes sõidavad korraldajatega kaasa ning kolm liiget tuleb igast maakonnast juurde. Tänavu on kuues hindaja 15 aastane.

Põhizürii püütakse kokku panna sellel põhimõttel, et poleks liiga palju ühe või teise stiili viljelejaid. Žürii peab olema erinev ning hindaja ei tohi oma rühmadega festivalil osaleda.

Mida hindate tantsudes kõige enam? Tervikut. On numbreid, kus tehniliselt on lavapilt meelelt tugev, aga kui puudub väline koreograafiline vorm, siis number ei kerkigi kõrgele. Samas võib hea idee kaduma minna, kui tantsijad ei suuda seda teostada. Kõik peab tasakaalus olema.

„Koolitantsu“ tulevikuplaanidest nii palju, et korraldajatel on soov **muuta festival rahvusvaheliseks** ning organiseerida seda nii Lätis, Leedus, Soomes kui ka Rootsis. See annaks eesti noortele võimaluse osaleda rahvusvahelisel üritusel. Igas riigis toimuks omaette koolitants ning lõpuks tuleksid parimad kokku... Hetkel on asi alles mõttetasandil. „Samas peab olema suund Eestist välja minna. See on ka truppide jaoks arendav,“ jagab Marge vahvaid plaane.

Sabina Zinovjeva

Ruth ja Elliott Handler

Barbie
ja Ken
1980Jubeli-
Barbie
2009Esimene
Barbie
1959

Barbie juubeldab!

Need ameeriklastest tüdrukud, kellele kingiti pool sajandit tagasi Barbie nimeline nukupiiga, ei osanud kindlasti arvata, et mõne aja pärast võib nende nukkude sugulasi leida kõikjalt üle maailma. Viiekümne aasta jooksul on Barbie elus juhtunud nii mõndagi!

Kas teate, et

... Barbie leiutaja ameeriklanna Ruth Handler võttis nuku loomisel snitti oma tütrelt Barbaralt, kellele meeldis mängida täiskasvanu moodi pabernukkudega? Ka nime sai uus nukk Barbara hellitusnime järgi.

... Barbie valmistaja, maailmakuulus mänguasjatootja saanud Mattel, sai oma nime Ruth Handleri abikaasa Elliotti ja selle kompanjoni Matti järgi? (Matt + Elliott = Mattel). Matti ja Elliotti firma valmistab alguses pildiraame ja mänguasju, millest populaarseim oli laste ukulele.

... esimeste Barbiede hind oli üsna tagasihoidlik – 3 dollarit. Praegusel ajal valmistatakse ka üpris hinnalisi nn kollektsiooninukke – kallimad neist maksavad 10 000 dollarit.

... Barbie „passinimi“ on pikk ja soliidne: **Barbie Millicent Roberts**. Pärit ol nukupiiga Wisconsin osariigi linnakesest Willows`ist, kus ta ka korralikult keskkooli lõpetas.

... Barbiel on neli õde: Skipper (1964), Stacie (1992), Kelly (1995) ja Krissy (1995)

... Barbie peigmees Ken sai oma nime Handlerite poja järgi? Keni nimelisi nukke hakati tootma alates 1961. aastast. Samal ajal ilmusid Barbied ka Euroopa mänguasjapoodidesse.

... Barbie sõbrustas Keniga tervelt 43 aastat järjest? 2004. aasta valentinipäeval läksid nad aga tülli ja Barbie leidis endale uue peigmehe – surfar Blaine`i. Kuid ka nukuilmas kehtib rahvatarkus „Vana arm ei roosteta“ ning nüüdseks on Barbie ja Ken jälle ära leppinud.

... Barbiel on olnud 50 lemmiklooma? Ta on pidanud koeri, hobuseid, ponisid, kasse; lisaks tavalemmikute on ta majas elanud ka papagoi, šimpans, panda, lõvikutsikas, kaelkirjak ja sebra. Kõige esimeseks lemmikuks oli hobune Dancer.

... Barbie on osalenud isegi olümpiamängudel? Esimene olümpia-võimleja-Barbie loodi aastal 1975 ning 2000. aastal loodi uus nukk – sedakorda olümpiaujuja.

... pikka aega olid Barbie-nukud nabad? Esimene nabaga Barbie-nukk sündis alles aastal 2000.

... ameteid on Barbiel tänini olnud 185? Lisaks mannekeeni-, õpetaja-, hambaarsti-, muusiku- ja kirurgitöö tegemisele on ta kandnud ka mere- ja lennuväemundrit, kolmel korral hakanud astronautiks ning isegi USA presidendikandidaadiks!

... rahvusi on Barbie`l siiani olnud poolsada? Kõigepealt otsustas ta ameeriklannast itaallannaks muutuda, seejärel tehti talle riburada nii mehhiko, jaapani kui india rahvarõivaid. Olemas on ka kenad mustanahalised Barbied.

... kinomaailmas on Barbiel samuti tegemist? Ta on mänginud peaosa 14 filmis.

... ka internet pole popile nukule võõras? Barbie kaubamärgi veebilehtedel on iga kuu üle 64 miljoni külastaja ning väidetakse, et Barbie.com on 2-11 aastaste tüdrukute hulgas viie parima meelelahutuskanali seas. Mullu loodud kodulehekül **BarbieGirls.com** on esimene üleilmne üleni interaktiivne 3D virtuaalmaailm, mis on mõeldud ainult tüdrukutele. Registreeritud kasutajaid on lehel 18 miljonit!

... Barbie on alati moega kaasas käinud? Tema kuju loomisel on silmas peetud Prantsuse filmitähti, ülemaailmse kuulsusega modelle ja isegi riigijuhte – viimati valmis Angela Merkeli nukulik variant.

... alates 1959. aastast on Barbie ja ta sõprade jaoks loodud 1 miljard moe-estet? Iga rõivakomplekti juures on tegemist 100 inimesel – disaineritel, stilistidel, õmblejatel... Ühte Barbiet maalib 15 kunstnikku, kes kasutavad veepõhiseid akrüülvärve ja peeni sooblikarvadest tehtud pintsleid

... Barbie on nr. 1 nukk USAs ja nr. 1 mänguasi üle maailma? Igas sekundis ostetakse kusagil meie planeedil 2 Barbiet. Jõuad vaevalt loendada: üks, kaks – ja ongi jälle kaks tüdrukut endale uue nuku saanud! Palju õnne neile – ja muidugi Barbiele endale!

Crystal Barbie
1984



Barbie

Palju õnne,
igavesti noor
Barbie!
ehk roosa pidupäev
mänguasjauuseumis

Tartu Mänguasjauuseum on põnev paik nii laste kui ka täiskasvanute jaoks. Igaühel – nii 9-, 19- kui ka 90-aastaselt on ju mõtteid ja meenutusi mänguasjadest, milleta oma lapsepõlve ettegi ei kujutaks.

Tõsi küll: üheksakümneaastaste mängumaal puudus Barbie, kes sündis alles 50 aastat tagasi. **18. veebruarist saavad kõik huvilised vaadata mänguasjauuseumi põhimajas BARBIE NÄITUST**, mis annab ülevaate Barbie-nuku arenemisest ja muutumisest aastatel 1959 – 2009. Näitusele jõuavad loodetavasti ka mitmed meie kirjalaste Barbinduse-leheküljele saadetud tööd. Barbie näituse pidulik avamine on **7. märtsil** pereüritusega **RÕOSA PIDUPÄEV**.

Miks just roosa?

Aga sellepärast, et roosa on kuulutatud Barbie tunnusvärviks. Muidugi ei tähenda see, et nukk ja selle sõbrad muid värve ei tunnustaks, kuid üks ole roosa paljude väikeste tüdrukute lemmikvärv!

Miks Barbiet on nimetatud revolutsioonäriks?

Nukud teatavasti pole ju mingid mässajad, kuid samas tekitas Barbie ilmaletulek kogu maailmas palju kisa-kära – nii vaimustust kui ka vaenulikkust. Enne seda mängisid väikesed tüdrukud beebinukkudega – neid võis mängult sööta-joota, mähkida ja vankris jalutama viia, kuid näiteks muinasjutuprint-

sessiks matsakad titanukud ei passinud. Kui Ruth Handler esitles 1959. aastal New Yorgi mänguasjamessil teismeliste modellina töötavat Barbie-nukku, näis see triibulise trikooga vibalik priskete beebinukkude seas lausa võõrkehana – nagu muinasjutu inetu pardipoeg. Kuid juba pärast esimest telereklaami hakkasid kõik tüdrukud endale just seda inetut pardipoega soovima, ning samal aastal läks kaubaks 351 000 Barbie´t.

Need tüdrukud, kes said esimeste Barbie´de õnnelikeks omanikeks, on nüüd juba ligikaudu kuuekümnenda aastased. Pole teada, kui paljudel neist tollased nukud alles võiksid olla, kuid küllap meenub Barbie sünnipäeval neile kõigile esimene kohtumine unelmate nukuga, mis toimus roosal lapsepõlveajal...

Hea Lapse vapiloom Triibu-Liine on Barbie maaletoojate Matteli ja Rimonnega sõbrustanud juba ligi 14 aastat. Need tüdrukud, kes esimestel aastatel oma joonistuste ja kirjatükkide eest auhinnaks Barbie´sid võitsid, õpivad juba ülikoolides ning mõnedki neist on juba ise emaks saanud. Õnneks kasvab kogu aeg peale uusi joonistajaid-kirjutajaid ja meie seekordne ülesanne on **Barbie´le sünnipäevakaardi meisterdamine**.

Ootame teie omatehtud kaarte toimetusse hiljemalt **5. aprilliks**. Parimatele – nagu ikka – **auhinna Rimonnelt!**

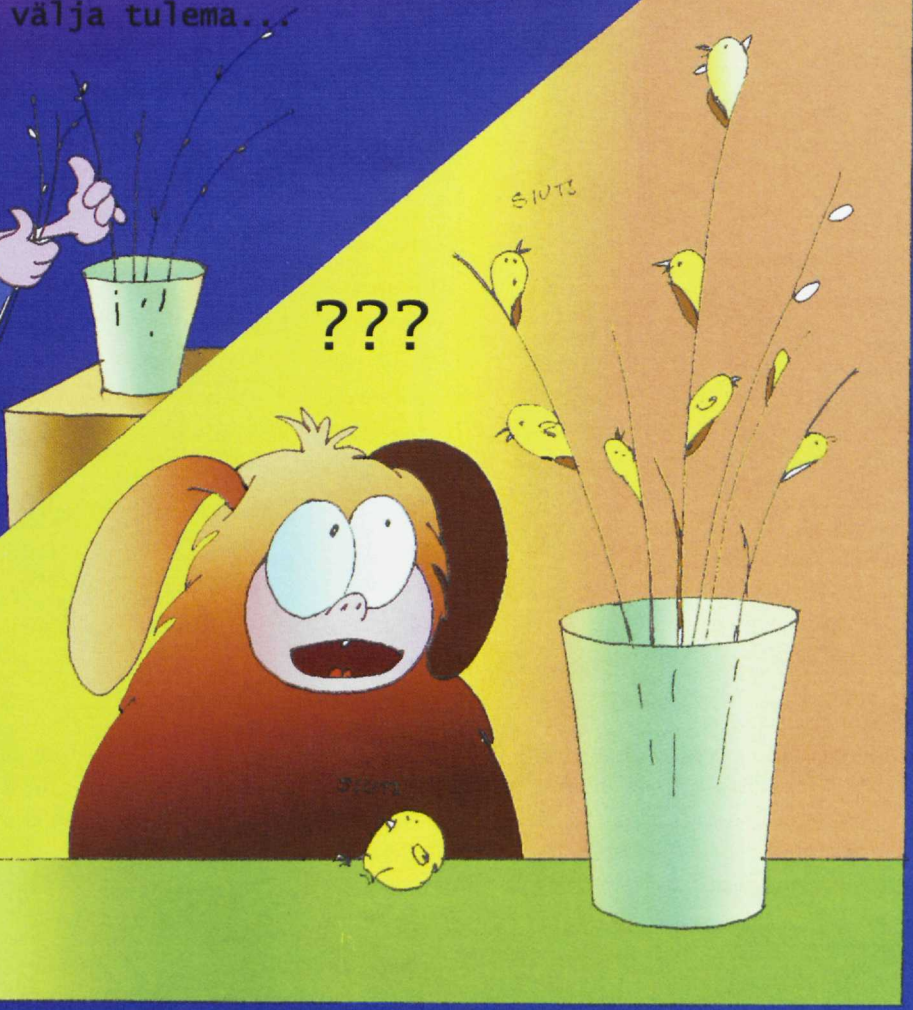
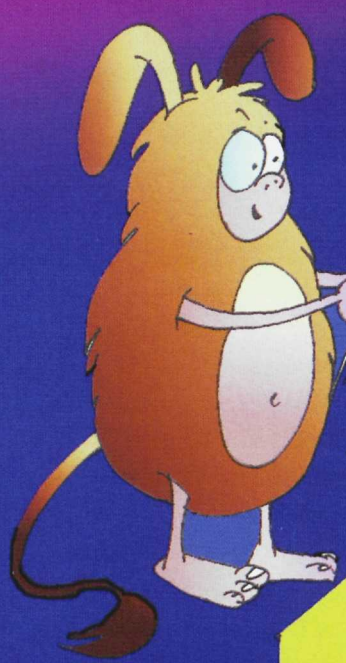
R A H N E

reet
mägel-
juuse

oi kui ilusad
pajutibud !!



soojas peksid tibud varsti
välja tulema...





Ka halval ajal öeldakse head aega, ehk uusi teri päetismide varasalvest

- ✿ Õige põllumees loeb raamatud kapsaks.
- ✿ Mul on viulimängust poogen.
- ✿ Kellel on kanapea, selle nupp peaks hästi nokkima.
- ✿ Aral elevantil lähevad kõrvad lonti.

- ✿ Tundmatu kurjategija saab kohtu kaudu tuntuks.
- ✿ Tigudiivan on mõeldud aeglastele inimestele.
- ✿ Pangalaenu võtjad on pidevas intressis.
- ✿ Kui tahate endast suuremat jälge maha jätta, siis kandke mõni number suuremaid jalanõusid.
- ✿ On inimesi, kelle elu mõtteks on mõttetu elu.
- ✿ Esikohale tulnud sportlane on autasustamisel alati viimane.
- ✿ Savionni elanikel on täiesti savi, millisest materjalist nende onn on ehitatud.
- ✿ Bussijänes kikitab kõrvu.
- ✿ Sellest on kahju, et mul pole millestki kahju.
- ✿ Kõik, mis hiilgab, pole kuld, vaid hoopis helkur.
- ✿ Milleks õpetajate palka maksta, kui elu õpetab niigi!
- ✿ Paljudel inimestel on vasak käsi parem käsi.
- ✿ Kui kõrbes ära eksida, oled omadega kohe metsas.
- ✿ Kukul on kirev elu.
- ✿ Ka halval ajal öeldakse head aega.

Õpetajad on lausunud

- ✿ Tualetti on väga kerge leida: mööda koridori otse, siis paremale ja edasi juba haisu järgi.
- ✿ Kui te istute vaikselt, siis on kuulda, kuidas hiir lendab.
- ✿ Ma ei ütle, keda te mulle meenutate, sead sellised.
- ✿ Pea on mõtlemiseks, aga mitte tema suudlemiseks.
- ✿ Kolm päeva pole koolis olnud, aga tualetti tahab!
- ✿ Võta oma kõrvust magnetofon välja!
- ✿ Mida sa kirjutad? Nagu oleksid kätetu.
- ✿ Mis on "2"? See on ümberpööratud "5".
- ✿ Ärge jookske paljalt tänaval, vara veel!
- ✿ Ärge arvake, et ma kurt olen, ma näen kõike.
- ✿ Niisis, milline nädalapäev meil märtsis on?
- ✿ Pea käib ringi nagu gloobus ümber telje.
- ✿ Nende vanemad, kes käivad ilma vahetusjalatsiteta, hakkavad lagesid valgendama.
- ✿ Ja nüüd kõigi silmad tahvlile!
- ✿ Aitab lobisemisest, muidu panen kogu klassi esimesse pinki istuma!
- ✿ Keda meil veel täna puudujatest ei ole?



Kümme küsimust Rolf Juniorile

1. Kui vanalt laulsid oma esimese laulu? Kas mäletad selle pealkirja?

Esimest korda esinesin 4-aastaselt Vanemuise kontserdimajas. Kuna oli emadepäev, siis laulsin laulu emast: "Oi emme, emme, emme – koos teeme tantsusamme..."

2. Kas esinesid ka kooliajal? Mis koolis Sa käisid?

Muusikat hakkasin õppima juba Karlova gümnaasiumis Tartus, kus õppisin kuni 11. klassini. Hiljem jätkasin ja ühtlasi lõpetasin oma õpingud Hugo Treffneri gümnaasiumis. Kooli ajal väga palju esinemisvõimalusi ei antud – kuna ma polnud siis kõige teravam pliiats karbis. Olen ikka kõvasti arenenud, võrreldes tolle ajaga.

3. Kuidas oli koorilauluga – kas see tundus igav või mitte?

Koorilaulu sai Karlovas päris hulga harjutatud. Eriti meeldis mulle selle juures see, et siis sai suviti palju Euroopas kontsertreisidel käidud. Mäletan, et parimad valiti alati välja ja esimestel aastatel ma kaasa ei saanudki. Aga näed, hiljem olin kõikidel reisidel kaasas. Kui ikka midagi väga tahta ja viitsid selle nimel pingutada, siis on kõik võimalik.

4. Kas laulupeol oled käinud? Laval või publiku seas?

Olen käinud päris mitmel laulupeol. Marssinud rongkäigus,

laulnud kaare all, söönud hernesuppi ja ööbinud Õismäe humanitaargümnaasiumis. Väga tore aeg oli siis – põnev! Mäletan, et ootasime seda alati väga. Viimasel ajal olen rohkem publiku poolel. Tahaks hoopis mõne grupiga ühineda ja minna tantsupeole esinema.

5. Missugustes muusikalides oled esinenud? Kas näitlemine meeldib Sulle?

Päris mitmetes: "Miss Saigon", "West Side Story", "Cats", "Fame", "Tutvumiskoolutus", "Phantom", "Oliver!", "Don Quijote" (ooper), "Tosca" (ooper), "Tuhkatriinu". Lisaks olen teinud kaasa erinevatel kontsertidel, nagu näiteks "Öölaps", "Memory", kus esitatakse laule muusikalidest.

Ma ei pea ennast kindlasti näitlejaks. Pigem ikka lauljaks, kes lihtsalt vahel püüab ka mingite rollide mängimisega hakkama saada.

6. Kas oled lauljana ka varem võistelnud või on seekordne Eurovisioon esimene?

Eelmisel aastal oli mul esimene kord osaleda sellel võistlusel solistina lauluga "One On One". Sel aastal olen võistlustules oma lauluga "Fre:dom". Maian Kärmas aitas mul sõnu meisterdada. Varasematel aastatel olen laulnud bakilauljate ridades – seda meeldib mulle ka väga teha!

7. Kas oled enne ka laule kirjutanud?

Olen ikka. Ka minu esimeselt plaadilt võib leida mõne. Püüan ikka ise kirjutada, kui ei tule välja, siis palun kellegi asjalikumana appi ja kirjutatakse kahasse.

8. Kas Sul on eeskujusid? Kes?

Eeskujud on mul peamiselt instrumentaalmuusika valdkonnas. Sellised nimed nagu James Horner, Thomas Newman, Hans Zimmer on mulle tuttavad – õigemini nende looming. Pean nende loodud muusikast väga lugu ja kuulan alati hea meelega. Samuti meeldib mulle David Foster, kes on kirjutanud laule paljudele maailmas tuntud staaridele nagu Celine Dion, Josh Groban, Andrea Bocelli...

9. Mida teed juhul, kui võidad Eurovisiooni Eesti laulu vooru? Mida teed, kui ei võida?

Juhul kui võidan, siis ootab mind ees hulk tööd selle nimel, et Moskvas oma riiki hästi esindada. Kõik peab olema hästi läbi mõeldud ja tehtud mõttega – niisama laulu laulma minna pole mõtet. Seda ei tehta juba enam aastaid.

10. Kas Sul on muusikalisi unistusi? Missugused need on, kui see pole saladus?

Keegi on kunagi väga hästi öelnud: "Ära räägi kunagi oma unistusi välja, vaid hoia need endale ja püüa tasapisi ellu viia!" Ma arvan, et see on õige. Kui mõni suurem unistus on täide läinud, siis annan kindlasti teada, ja kui see ei täitu, siis kirjutatakse sellest kunagi oma raamatus. Aga ma usun, et kõik nad ühel päeval täituvad!

Mis muud, kui jääme siis Rolfi ja ta salaunistustele põialt pidama!

NB! Loe ja kuula Rolfi: www.myspace.com/rolfjunior



Järjehoidja

Matk maagilisse maailma

See, et **mustkunstnik Ande** juba viis aastat on Hea Lapse võlurilehekülgi koostanud, ei tähenda üldse, et tegu oleks eaka ja soliidse, võlukaabut kandva härraga – alles hiljuti oli ta meie Lego-võistluste võitjate seas! Sügisel lõi Ande kampa **Meelis Kubo** ja **Iris Münteliga**, et luua Eesti oma mustkunsti- raamat „**Lembitu maagiline maailm**“. Raamat on mitmekihiline: kes soovib, võib sellest õppida maagitrikkide tegemist, kes tahab, võib uurida mustkunsti ajalugu, ning jutukate sõbrad leiavad siit loo Potiste kooli 5a klassist.

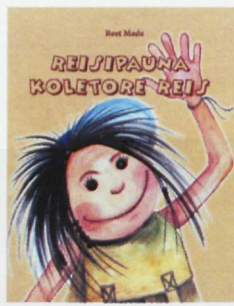


Aja parajaks tegemiseks võttis Lembitu välja kaks joogikõrt ja küsis Kleebikalt: „Materjalide tundmine peaks käima teie eriala juurde. Kas teadsite, et plastmassi sulatamiseks piisab vahel ainult inimkeha soojusest?“ Õpetaja aimas, et küllap ootab neid mõni järjekordne trikk.

Kuidas Lembitu oma trikkiga õpetajat siiski üllatas, saad teada juba raamatust, mille andis välja kirjastus **Atlex**.

Muinasjuturaamat rännuhimulistele

Tänapäeval reisivad lapsed nii koos perede kui ka kooliklassidega päris palju. Küllap on mõnedelgi ette tulnud seda, et lennureisil läheb kohver omapead rändama ja selle leidmisega on tükk tegemist. **Reet Made** raamatu „**Reisipauna koletore reis**“ nimikangelane sai eksikombel ilma ja inimesi näha rohkem kui ta reisisel omanik. Õnneks pole tegu ihnuskoiga: koju naasnud reisipaun jagab laias ilmas kuuldud lugusid lahkesti meiegagi. Kirjastuse **Argo** välja antud raamatusse joonistas **Kristin Soots** lisaks piltidele ka maakaardi, millelt lugeja leiab kõik need paigad, kus seiklusrohked muinaslood aset leidsid. Raamatu sabas on aga fotod reisipauna albumist. Nii et kui lähed reisile, siis võta reisipauna-raamat kaasa ja vaata, kas kohad tulevad tuttavad ette!

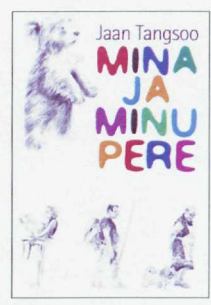


Ühel palaval pärastlõunal kuuldus tihnikust hirmsat raginat. Naharöövlid! Käis kohutav mõte läbi noore krokodilli pea ja ta sukeldus kiiresti vee alla. Ujunud parkümmend meetrit kaugemale, julges ta ainult oma punnsilmad jõekõntsast nähtavale tuua ning uuris hoolega kallast. Pisuke aeg oli kõik vaikne, siis kostis kole ragin uuesti ning sellele järgnes pahin ja solin. Seepeale avanes jõeroog kahte lehte, vee kohale kasvanud põõsad niisamuti, ja lagedale ilmus – suur valge elevant. Pirakas loom seisis poolest kõhust saadik jões, tõmbas londi rammusast veest triiki ning laskis selle pahistades suve trukiga endale selga. Elevant oli duši all.

© Reet Made ja Argo

Koer nimega Kutsa

See, kellel koju koera võtta ei lubata, võib hankida endale **Jaan Tangsoo** raamatu „**Mina ja minu pere**“, mis sisaldab vapra kuueaastase bolonka jutustusi oma elust. Verdтарretavaid õudusi Kutsa elus ei ole, kuid vahvad koeratempo ja seiklusi tuleb ette küllaga. Kirjastuse **Varrak** avaldatud raamatule tegi armsad illustratsioonid **Ülle Marks**.



Kui ma vargile lähen, siis teen ma seda hästi ruttu. Siis pole mul nuuskimiseks aega. Lihatükk või vorstilõik hooga hammaste vahele ja siis kähku tuppa ja tagasi oma asemele. Seal mul seda aega nosida küll. Vaat seepärast minuga see kole lugu juhtuski. Ma haarasin lihatüki suhu, ilma et oleksin seda lähemalt uurinud või nuuskinud. Ühes sinepiga.

„AUUUUU!“

Järgmisel hetkel olin lihatüki suust välja sülitanud. Mitme meetri kaugusele. Aga sellest polnud midagi kasu, sest sinep oli mu moka külge ja suhu kleepunud ja kogu mu suu oli seda inimeste hirmsat väljamõeldist täis. Mitu kilomeetrit ma järgmise viie minutiga ja kiljudes mööda korterit maha jooksin, ei tea ma seniqani.

© Varrak ja Jaak Tangsoo.

Maarja – eelmisest sajandist, aga täitsa kõbus

Eesti Ekspressi Kirjastus ilmutas kordustrükina **Leelo Tungla** noorsoojutustuse „**Neitsi Maarja neli päeva**“, mis pajatab 15aastasest koolitüdrukust, kes suvevaheajal läheb koos sõbrataride **Stiina** ja **Aedaga Riia**-reisile. Riiga piigad küll seekord ei jõua, kuid seiklusi tuleb neil ette rohkem kui rubla eest. Meeleolukate illustratsioonide autor on **Anu Samarüütel**.



„Paneme nüüd kõik käed taldrikule, laseme mõtted lõdvaks. Me ei mõtle millelegi, mitte millelegi. Kes soovib, võib silmad sulgeda.“

Ma ei julgenud soovida.

„Ja nüüd – kutsugem üheskoos välja üks suurvaim! Ei – ärge mõelge ta nimele. Sõrmed vabaks, käed lõdvaks,“ õpetas **Dolores**, ja siis hakkas alustass tõepoolest liikuma. Sahinal liikus ta mööda poleeritud lauda ja rühkis otse minu poole.

„Ärge tassilt käsi tõstke!“ kiljatas **Dolores**. Tass peatus minupoolses lauaoatsas V-tähe juures.

„Niisiis – V!“ sosistas **Dolores**. Kuid tass hakkas uuesti sahisema, tegi paar auringi ja jäi siis E-tähe juures seisma, Asi läks juba põnevaks. Lõpuks, kui olime kokku lugenud „**Verne**“, jäi tass paigale.

„Meiega kõneleb Jules Verne!“ juubeldas **Stiina** tädi.

„Küsigem, sõbrad!“

© Leelo Tungal ja Eesti Ekspressi Kirjastus

Lõbusasti lõviks!

Näomaalingud said alguse juba tuhandeid aastaid tagasi. Sel ajal ei olnud muidugi spetsiaalseid näo-maalinguvärve, rääkimata tuubidesse ja potsikutesse pistetud kirevatest toonidest. Enamus värve saadi purustatud taimedest. Maalinguid kasutati selleks, et eristada erinevaid hõime ja tähtsamaid sündmusi.

Tänapäeval kannavad näomaalingud meelelahutuslikku eesmärki. Neid tehakse laste lõbustamiseks või enda taseme proovile panekuks.

Esmapilgul võib tunduda, et näole joonistamine ei ole keerukam kui paberile, ent tegelikult on neid kahte asja raske võrrelda. Erinevad on nii tehnika, värvid, käehoid kui ka lõuend. Näomaalinguks läheb vaja švamme, pintsleid, värve ja vett.

Kuna maalingu tegemine võtab aega, võiksid eelnevalt joonistada kavandi. Sellisel juhul oled pildi juba korra läbi joonistanud ning inimene, kelle nägu sa maalima hakkad, ei pea nii kaua paigal istuma.

Švammiga tehakse tavaliselt suuremad pinnad ja sujuvaid värvide üleminekuid. Tehnikaid on erinevaid, võib õrnalt vajutada või teha tõmbavaid liigutusi. Minu arvates saab vajutades pinna paremini ja ühtlasemalt ära katta ning ka hajutust on kergem teha. Värvide üleminekuid saab kõige paremini teha, vajutades kordamööda kahe erineva värviga švammiga.

Pintsliga saab teha teravaid ääri ja pisemaid detaile. Kindlasti lase aga alumisel värvil enne pintsli kasutamist kuivada, sest värvid segunevad väga kiiresti ja töö muutub sogaseks.

Iris Müntel

Kuidas joonistada lõvi?



Tee švamm vees natuke märjaks ja kata otsaesine punase värviga. Natuke pane värvi ka lõua otsa. Kulmude pealt jätta värvimata, sest sealt teed hiljem valgega.



Võta teine švamm ja kollane värv ning hajuta see punasega kokku.



Keera ühel švammil teine külg või võta kolmas švamm ja valge värv ning hajuta see kollasega kokku. Kata valgega ka kulmude pealsed kohad. Kui tundub, et švammiga on see raske, tee pintsliga.



Kui värv on enam-vähem kuiv, võta pintsel ja must värv ning hakka triibutama. Jätta viimaseks need kohad, mis said viimasena värviga kaetud. Ja ongi pilt valmis!



Joonista ise mõni näomaaling!

Joonista mõni tore näomaaling – ükskõik, kas sõbra näole, paberile või arvutiekraanile – ja saada see Hea Lapse toimetusse. Parimad pildid lisan oma kodulehekülje galeriisse, nii et ära unusta märkimast

oma nime ja vanust. Maikus valime koos Triibu-Liinega välja kõige toredama pildi, mille autor võib kutsuda mind oma aia-, sünnipäeva- või mõnele muule peole kümnele inimesele näomaalinguid tegema. Valikut minu tehtud töödest saab näha aadressil www.irisgrimm.net



Vello Salumets

Elvis Presley

Algus veebruarinumbri



kõik legendideks vajaliku romantika, juhuse ja fatalismi elemendid. On aga selge, et kui Phillips ja Presley polekski kohtunud, oleks mõniteine paarirakend teinud peagi sama tembu, ühendanud rütmibluusi ja kantri ning leiutanud uue stiili.

Kui vaadata edetabeleid ja plaadimüüki, oli ehk Presley karjääri tipuks 1956. aasta singel paladega "Don't Be Cruel" ja "Hound Dog", mis püsis rekordiliselt 11 nädalat Billboardi tipus. Samas kergitas "Steve Allen TV-Show's" kõlanud "Hound Dog" üles pahameeletormi: koduperenaised, kirikusandad, õpetajad ja muud moraaljüngrid leidsid, et Elvise puusad liikusid esinemise ajal liiga seksikalt. Etteheiteid sadas kui oavarrest ja ajakirjanduse lööklausest "Elvis The Pelvis" ("Puusa-Elvis") sai moesõna. Pea kõikides kirjutistes nimetati lauljat maitsetuks, ebamusikaalseks, vastumeelseks, lapsikuks, andetuks ja vulgaarseks. Kuulus TV-saatejuht Ed Sullivan jõudis isegi kõva häälega kuulutada, et Elvise sarnased klounid ei hakka iial tema show'des esinema. Elvise populaarsus kasvas aga nii suureks, et Sullivanil tuli peagi oma sõnu süüa ja maine tõstmiseks laulja siiski saatesse kutsuda. Tom Parker polnud mõistagi kade ja hoolitses selle eest, et Elvise esinemine läheks saatejuhile võimalikult kalliks maksma. Vastutasuks taolisele nahaalsusele üritas Ed Sullivan salvestuse ajal suruda Elvist aisade vahele sellega, et käskis kaamerameestel näidata seda noorsoohullutajat ainult vööst ülespoole. Asjast teadlik Elvis muutis aga esinemise ajal kogu tsensuuri olematuks. Ta žestikuleeris näo miimikaga, kõrisõlmega, õlanukkidega, käte ja ülakehaga sellisel moel, mis ei jättnud võimalust kaksipidi mõtlemiseks. On kokku arvatud, et seda Ed Sullivani show'd vaatas umbes 54 miljonit ameeriklast ja 82,6 % telekatest oli keeratud ainult sellele kanalile.

Pärast kolme esikohasinglit ja palju tähelepanu äratanud tele-esinemisi noteeriti Elvist USA viitetööstuses väga kõrgelt. Liicati polnud ta enam ainult õnnelik laulupois ja teismeliste plikade momendisooisik, kes juba järgmisel päeval võiks vahetuda nende uue iidoliga, vaid Elvise esinemistega kaasnev müll ja mäss ületasid kaugelt taseme, mida oli nähtud Frank Sinatra kuumimatel kontsertidel. Nüüd ootas Elvist Hollywood ja roll filmis "Love Me Tender". Kuigi Presleyele pakuti rolle märksa sisukamates filmides, pani mänedžer Parker jala vahele. Ta ei vajanud Elvist mitte kunsti tegemiseks, vaid raha

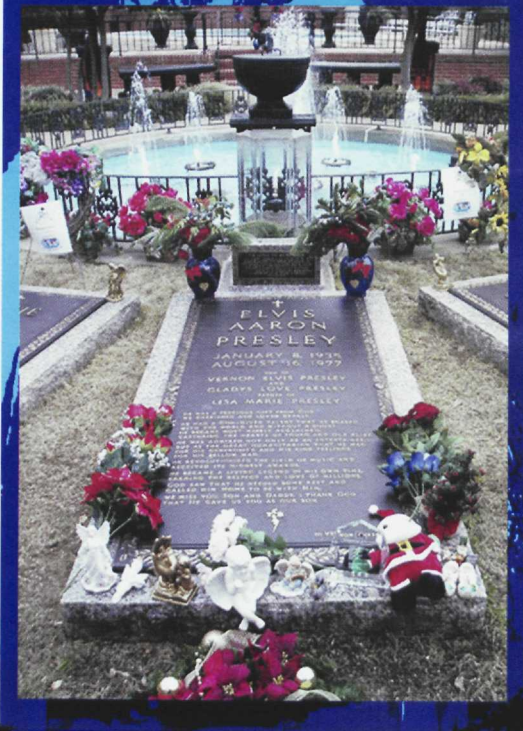
Kas Elvis Presley oli ikka nii ainulaadne, kui meile on aastakümneid püütud väita? Ehk oli ta vaid jõuliselt esilekerkinud uue ja paeluva rock and rolli üks paljudest potentsiaalsetest tähekandidaatidest? Muusikaajaloolane Charlie Gillett usub seda viimast: "Presley avastamise juttudes on olemas

pumpamiseks. Elvis kukkus vorpima omi filme, mille teostus jäi aines-
tikust hoolimata piinavalt šabloon-
seks. Ekraanil võis näha kaunitest
naistest ümbritsetud sangar-Elvist,
kehva näitlejatööd ja kiiruga tehtud
filmivõtteid, mida maiuspalana
vürtsitasid mõningad süžeeega
seotud laulud.

Pärast seda, kui Elvis oli avanud
ka Briti tabelis esikohahittide
laviini, ootasid noored inglased
pikisilmi oma uut iidolit kontserdi-
turneele. Kuid nagu näitas hilisem
ajalugu, ei esinenud Elvis kogu
karjääri jooksul kordagi (erandiks
vaid Kanada) väljaspool USA-d.
Sellele on pakutud mitmeid
seletusi, kuid tõenäoline süü võis
peituda mänedzeris, kes, omamata
USA kodakondsust, ei julgenud
riigist lahkuda, kartes ebameeldi-
vusi. Seega tuli ülejäänud maailmal
rahulduda vaid laulja plaatide ja
filmidega.

Elvisest oli saanud maailmanimi
ja ainus asi, mis võis hakata
tumestama tema hiilgust, oli kutse
ilmuda sõjaväkke, mis tähendas
karjääris paariaastast pausi. Kuid
Saksamaal USA sõjaväebaasis
aega teenivat Elvist see ei heiduta-
nud, sest tema edasise käekäigu
eest hoolitses vana turuhai Parker.
Toetudes oma lemmiklausele
"Krahma kähku kliendi raha ja
kuradile kõik süümepeinad!"
paiskas mänedzer müügile Elvise
seni avaldamata laule ja äri õitses.
Muuseas kuulutas ta kõikjal
valjuhäälselt: "Sun-firma omanik
Sam Phillips mainis kunagi, et
Elvise hääl on väärt miljon dollarit!
Nüüd ongi Elvisel esimene miljon
taskus!" Keegi on kokku arvanud,
et ajal, mil Elvis sõdurileiba sõi,
kasvas ta fännide arv kahekordseks.

Paljudes raamatutes on Elvise
armees olekut peetud veelahkmeks
tema karjääris: kui sõjaväkke läks
metsik rokkar, naasis tsiviilellu
vagur estraadilaulja. Mis või kes
siis Elvist taltsutas? Vaevalt et
armee või filmistuudio. Tema
stiilimuutuse suurimaks süüdlaseks
oli ikkagi publik, kes laulja ära-
olekul oli kasvanud nii suureks
massiks, et õiged rokifännid jäid



**Tulemuseks oli
"kuldne puur".
Laulja plaate müüdi
varasemast küll mitu
korda rohkem, kuid
sealt oli kadunud see
50ndate Elvise
suurepärane fiiling,
power, värskus ja
omapära.**

selgesse vähemusse. Elvise
uueks kuulajaks sai leplikum,
konservatiivsem ja jõukam
generatsioon. Samas mängisid
oma rolli ka Elvise vanus ja
plaadifirma nõudmised. Tule-
museks oli "kuldne puur". Laulja
plaate müüdi varasemast küll
mitu korda rohkem, kuid sealt oli
kadunud see 50ndate Elvise
suurepärane fiiling, power,
värskus ja omapära.

1961. aasta suvel esines
Presley heategevuskontserdil
Pearl Harboris ja vaevalt teadis
publik (välja arvatud "Kolonel"
Parker), et ei näe Elvist laval
enam aastaid. Mänedzeri idee
oli teha selle nipiga lauljast
veelgi nõutavam artist. Tegelikult
venis planeeritud paus biitloma-
nia tõttu pikemaks. Biitlite
Ameerika-vallutus oli sedavõrd
võimas, et Elvise lavalepaika-
mine oleks tähendanud suurt
riski. Seda aga Parker ei soovi-
nud. Isegi niisugune täht nagu
Elvis Presley oli jäänud roki
arengule jalgu. Raadiojaamade
diskoritele ja ka uut muusikat
nautivatele noortele ei tähenda-
nud Elvise uued singlid enam
midagi. Tema plaadid ja kon-
veieril valminud filmid seisis
tolmusena muusikapoe allahin-
natud lettidel ja kui juurde lisada
veel tahtlik tagasiõmbumine
avalikkuse eest, pole mingi ime,
et Gracelandi villas erakuna
elanud Elvis ei suutnud oma
fänne enam millegagi köita. Teda
ei päästnud ka kümnendivahetu-
sel toimunud comeback. See
polnud enam varasem Elvis.

16. august 1977 on tänini
painajaks miljonitele. Sel päeval
tuli 42aastaselt rock'n'rolli
kuningal Elvis Presley, kelle 149
singlit pääsesid Billboardi ja
kelle koduseina ehtsids 51
kuldplaati, kohtuda surmaga.
Kuigi lahkamisel leiti tema verest
ja maksast enam kui kümne
erineva medikamendi jälgi, oli
surma ametlik põhjus südame
rütmihäired.



Kevad murrab riidekappi!



Andrus Norak

Kui su riided riidlevad

Kui su riided riidlevad, pane parem selga nad! Pane kätte, jalga, selga, alusriideist peale alga.

Kui nad ikka riidlevad üksteist kurjalt piidlevad, siis sa mine parem poodi, uuenda seal garderoobi.

Poest sa osta uued riided, mis on head ja mis ei riidle.

Moemärksõnad kevadeks:

Saabuva kevade kõige popim ese on sinine teksajakk, sinna juurde teksaseelik ja retuusid, lisaks loodussõbralikest materjalidest pastellrohelist, -roosad, oranžid ja lillmusteriga pluusid.



Keneli Pohlak Väike-Maaria Gümnaasiumist

Suure koera lugu!

Ilmatsalu kooli 5. klassi ühistöö

Tiina Kiilaspea

♩ = 72

Minu koer on suur ja hea, hüppab kõigil üle pea.
Tal vel hullab lume sees, suvel koera ujub vees.

Tema tervitus on „Auh!“, konte sööbta maun ja maun.
Temaga on tore olla. Nimi tal on muide Polla!

* madalama häälega lapsele viisiks

RAR

PE ^B 2009, 3
2 1378

GLATORIAN BIONICLE®

FOR VICTORY - FOR GLORY - FOR POWER

Bara Magna kõrbemaailmas, kus asub rahvarohke Agori külla ja kus napib loodusvarasid, tooks sõda kaasa täieliku hävingu. Et seda ära hoida, lahendavad küllaelanikud oma erimealsusi glatorianide abiga – need on võimsad sõdalased, kes võitlevad au, uute relvade ja soomusrüüde nimel.



KES SAAB BARA MAGNA UUEKS TSEMPIONIKS?

Auhimaks erinevad LEGO komplektid!

Missugusesse elementi kuulub roheline glatorian? Kas...

Jää Tuli Džungel

Nimi

Aadress



Saada talong õige vastusega enne 5. aprilli 2009 aadressil:
Hea Laps, Harju 1, Tallinn 10146.

www.BIONICLE.com